

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 78

Presidència de l'Honorable Sr. Vicent Serra i Ferrer

Sessió celebrada dia 10 d'abril de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I. Escrit RGE núm. 575/18, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, mitjançant el qual s'adjunta l'Informe 137/2017, sobre la rendició de comptes del sector públic local de les Illes Balears corresponent a l'exercici 2016.. . . . . [2062](#)
- II. Escrit RGE núm. 610/18, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, mitjançant el qual tramet l'Informe 138/2017, del Compte General de l'Ajuntament de Palma de Mallorca corresponent als exercicis 2010 i 2011..... [2072](#)
- III. Escrit RGE núm. 790/18, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, mitjançant el qual tramet l'Informe 143/2017, consolidat dels comptes generals de les entitats locals corresponent a l'exercici 2015..... [2062](#)
- IV. Escrit RGE núm. 851/18, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, mitjançant el qual es tramet l'Informe 144/2017, relatiu a l'anàlisi de determinats aspectes de l'endeutament de la comunitat autònoma de les Illes Balears a 31 de desembre del 2016..... [2065](#)
-

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions. No hi ha substitucions.

Després d'haver parlat amb l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga, síndic major de la Sindicatura, havíem acordat, si els sembla bé als portaveus, iniciar les intervencions en primer lloc amb l'escrit RGE núm. 575/18, que és valorar conjuntament amb l'escrit RGE núm. 790/18; després passaríem al RGE núm. 851/18 i acabariem amb el RGE núm. 610/18. Els sembla bé als portaveus?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sí. Passariem a debatre els escrits RGE núm. 575/18 i RGE núm. 790/18 en primer lloc, després passaríem a debatre l'escrit RGE núm. 851/18 i per acabar l'escrit RGE núm. 610/18.

I. Escrit RGE núm. 575/18, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual s'adjunta l'Informe 137/2017, sobre la rendició de comptes del sector públic local de les Illes Balears corresponent a l'exercici 2016.

III. Escrit RGE núm. 790/18, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet l'Informe 143/2017, consolidat dels comptes generals de les entitats locals corresponent a l'exercici 2015.

Passam, doncs, a debatre el primer i tercer punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 575/18, de la Sindicatura de Comptes, mitjançant el qual s'adjunta l'informe 137/2017, sobre la rendició de comptes del sector públic local de les Illes Balears corresponent a l'exercici 2016, i en el debat de l'escrit RGE núm. 790/18, presentat per la Sindicatura de Comptes, mitjançant el qual tramet l'informe 143/2017, consolidat dels comptes generals de les entitats locals corresponent a l'exercici 2015.

Assisteix l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga, Síndic Major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, acompanyat de l'Hble. Sr. Bernat Salvà i Alloza, Síndic; de l'Hble. Sr. Fernando Toll-Messía i Gil, Síndic, i de la Il·lma Sra. Catalina Crespi i Socias, secretària general.

Té la paraula l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga per fer l'exposició oral.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Bones tardes, president i membres de la Comissió d'Hisenda, diputades i diputats. L'informe 137/2017, sobre rendició de comptes del sector públic local de les Illes Balears, corresponent a l'exercici 2016, és un informe de

caràcter general que persegueix verificar el compliment de la normativa vigent en relació amb la formació, aprovació i rendició de comptes dels ens locals.

Per altra banda, l'informe 143/2017, sobre el consolidat dels comptes generals de les entitats locals, corresponent a l'exercici 2015, aquest no és un informe en el qual s'analitza l'activitat de cadascun dels ajuntaments de forma exhaustiva sinó que realitza una revisió limitada dels comptes presentats per cada ajuntament, açò sí, les dades obtingudes serveixen per elaborar un seguit de conclusions per al conjunt de tots els municipis.

Aquests dos informes han estat elaborats per l'àrea d'auditoria d'entitats locals i és per això que demanaria al president que doni la paraula al síndic Fernando Toll-Messía que és el responsable d'aquesta àrea de la Sindicatura perquè pugui fer la presentació dels informes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Sr. Fernando Toll-Messía i Gil, Síndic.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messía i Gil):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Presentamos el informe 137/2017 sobre la rendición de cuentas del sector público local de las Illes Balears correspondientes al ejercicio 2016. Este informe se aprobó en Consejo de Sindicatura el pasado 20 de diciembre del 2017 y de acuerdo con nuestro reglamento de régimen interior, el artículo 18.2 b) el programa anual de actuaciones de la Sindicatura debe incluir obligatoriamente un informe sobre la rendición de cuentas de entidades locales y organismos, empresas y entidades que integran el sector público local de las Illes Balears.

Este es el segundo informe que analiza exclusivamente la rendición en plazo de la cuenta general de estas entidades locales y hasta el ejercicio 2013 este análisis también incluía un informe agregado de las cuentas anuales que se elaboran anualmente, después lo dividimos en dos informes, uno que es el de rendición y otro que es el consolidado, que posteriormente pasaré a comentar.

Este informe se realiza a partir del día 17 de octubre del 17, puesto que las entidades disponían de plazo, por la Ley de bases de régimen local, hasta el 16 de octubre para rendir la cuenta general, y lo hemos elaborado con las cuentas rendidas en plazo por las entidades del ámbito subjetivo de este informe. Lo que verificamos es el cumplimiento de la normativa vigente en materia de rendición de cuentas, la integridad de las cuentas anuales, si se ajustan a los modelos establecidos por la ICAL y si contienen toda la documentación necesaria y suficiente para poder ser analizada. Al mismo tiempo también hacemos una verificación del cumplimiento

que tienen las entidades locales de remitir anualmente, en este caso el ejercicio 2016, la relación de contratos que suscriben.

Como ha explicado Joan Rosselló, Síndico Mayor, este informe no tiene un examen exhaustivo de cada una de las cuentas rendidas sino una revisión limitada que se realiza con la comprobación de las cuentas que han sido rendidas por las entidades a través de la plataforma que compartimos con el Tribunal de Cuentas.

El ámbito subjetivo está integrado por 77 corporaciones locales de Balears y 116 entidades dependientes activas en el momento de la elaboración del informe, en total, por tanto, son 193 entidades. Los plazos que habían de rendir son, como os he explicado, para cuenta general el 16 de octubre del 17, para la relación de contratos finaliza, según la instrucción que tenemos aprobada en la Sindicatura de Cuentas, el 28 de febrero del 2017.

Las conclusiones sobre la rendición de cuentas generales de estas entidades locales son que casi el 68% de ellas han rendido en plazo, no lo rindieron ninguno de los cuatro consejos insulares ni 29 ayuntamientos que se señalan en el informe, tampoco dos mancomunidades.

Por islas, hay que destacar Menorca con una rendición del 89%, motivada por una parte importante por la asistencia que reciben estas corporaciones del servicio técnico del Consell Insular de Menorca. Cabe destacar, como hemos dicho, la no rendición en plazo de los cuatro consejos insulares y del ayuntamiento tan importante como es el de Palma.

Las únicas entidades que desde el año 2003 al año 2015 no han rendido todas y cada una de las cuentas son el Consell Insular de Formentera, el Ajuntament de Sencelles i la mancomunidad de Tramuntana, aunque ésta últimamente se ha puesto al día.

Hemos estado consultando a fecha de hoy como se encontraba la rendición que hasta ahora les he enumerado y nos encontramos con que tenemos cuatro cuentas pendientes de rendir, cuatro ayuntamientos, Alaró, Estellencs, Mancor y Puigpunyent. En cuanto a relación de contratos a fecha de hoy nos faltan cinco, Escorca, Formentera, Mancor, Sa Pobla y la mancomunidad de Tramuntana.

Las conclusiones más importantes que analizamos en este informe, que comentamos en este informe, son, de una parte, que el 16 de octubre del 17, fecha de cierre, habían remitido la relación de contratos del 16, ahora estamos hablando en materia de contratos, un 89,6% de los entes que tenían la obligación no lo habían remitido, no habían remitido la relación certificada de contratos, que es lo que exigimos a través de la plataforma, los tres consejos insulares, Ciutadella, Escorca, Mancor y Sa Pobla. No obstante, dicho lo anterior, las entidades que habían remitido las relaciones de contratos representan el 80% de las entidades del ámbito subjetivo del informe. Con esto concluyo este informe, Sr. Presidente.

Paso al siguiente informe. El siguiente informe que presentamos hoy es el informe 143/2017 que es el consolidado de las cuentas generales de las entidades locales correspondiente al año 2015, que fue aprobado en la misma fecha que el anterior, el 20 de diciembre del 17. El objetivo de este informe es tener una visión completa de la situación real del sector público de las Islas Baleares, porque es necesario agrupar y resumir la información económica de todos los entes que la forman, por lo tanto, se elabora un informe consolidado de las cuentas generales de las entidades locales correspondientes al 2015.

Lo que verificamos en este informe básicamente es el cumplimiento de la normativa vigente en materia de formación, aprobación y rendición de cuentas; determinar la integridad de estas cuentas anuales; verificar la coherencia interna de las mismas y, al mismo tiempo, analizamos una serie de magnitudes presupuestarias que consideramos más importantes por su impacto económico y financiero agregado del sector público de las Islas Baleares.

Por lo tanto, al igual que el informe anterior, no es un objetivo o un objeto de este informe hacer un examen exhaustivo de cada una de estas cuentas anuales.

Su ámbito subjetivo está integrado por 67 municipios de Balears, 6 mancomunidades, una entidad local y 90 entidades dependientes activas del ejercicio 2015, por lo tanto, en total 164 entidades. Hemos visto que en el año 16 las activas eran 190.

Al mismo tiempo se incluyen en este informe las cuentas generales del ejercicio 2015 recibidas hasta el 20 de febrero del 2017.

En este caso el plazo se ha ampliado como consecuencia de la puesta en vigor de la nueva Instrucción contable de la administración local, la ICAL, supuso por parte del Tribunal de Cuentas tener que cargar nuevos modelos en la plataforma y evidentemente, por su dificultad, ampliamos el plazo de cara a que las entidades locales pudieran disponer de un plazo mayor para adaptarse a la nueva normativa.

Hay que decir que, con posterioridad al 20 de febrero del 2017, se han reunido todas las cuentas generales correspondientes al ejercicio 2015.

Las principales conclusiones sobre la rendición de cuentas son las siguientes: el 92% de las entidades locales principales del sector público balear y el 83% de sus dependientes rindieron las cuentas del ejercicio 2015; las corporaciones locales de Balears rinden la cuenta a la Sindicatura con un retraso medio de 46,6 días por encima del plazo legal establecido que, como dijimos estaba..., bueno, lo ampliamos, pero realmente era el 16 de octubre.

El 60,3% de las corporaciones locales prorroga el presupuesto del ejercicio anterior ya que a 1 de enero del 2015 no tenían aprobado el presupuesto para este ejercicio. En este caso se ha disminuido el porcentaje, el año pasado al

de este informe que fue el del 2014, fue del 84%, este año se ha reducido en un 60%.

Llama la atención que ninguna de las corporaciones locales del ámbito subjetivo del informe que tenga entidades dependientes haya rendido unos estados contables consolidados, el trabajo lo hacemos desde la Sindicatura cuando ellos tienen la posibilidad, porque así lo prevé el artículo 209 de la Ley del texto refundido de las haciendas locales.

Comentaremos solamente algunas de las magnitudes principales porque como ustedes saben el informe va adjunto de tres tomos muy voluminosos.

Los principales estados contables consolidados nos dicen que el total activo del balance consolidado de todos estos entes es de 4.570 millones de euros, unos ingresos de 1.203 y unos gastos de 1.140, con lo cual hay un resultado económico consolidado de 185 millones de euros. El resultado presupuestario en este caso es de 176 millones de euros.

Al cierre del año 2015 el total de endeudamiento del sector público local y entidades dependientes, o sector instrumental como se llamaba en la anterior a la Ley de contratos del sector público, el total de endeudamiento del 2015 asciende a 835 millones de euros, un remanente de tesorería de 826 que después de ajustes de dudoso cobro y de financiación afectada queda con un saldo positivo de 511 millones de euros.

Algunas de las consideraciones o conclusiones más importantes que hacemos sobre la situación económica patrimonial son las siguientes: las corporaciones locales son solventes a corto, con un fondo de maniobra consolidado positivo de 409 millones de euros y un indicador de solvencia a corto, para realizar sus obligaciones a corto, del 172%.

Lo que pesa es el endeudamiento del consolidado sobre los ingresos corrientes del ámbito subjetivo del informe, es un 58,7%, y para ellos las corporaciones locales, en el caso de que quisieran amortizar y cancelar su endeudamiento, necesitarían de media 2,6 años para amortizar la deuda que hemos comentado y por tanto, (...).

Tiene una disponibilidad muy alta de liquidez, de liquidez inmediata, del 75%.

Y la aportación a fondos propios es de un ahorro positivo, es decir, se han incrementado los fondos propios de las corporaciones locales en 185 millones de euros.

En lo que se refiere a las conclusiones o en la liquidación del presupuesto de estos entes lo han liquidado con un superávit de 176 millones y un resultado positivo presupuestario ajustado de 277 millones de euros, con un remanente que hemos comentado antes de 511 millones de euros. Esto supone a nivel consolidado un 32,6% del gasto presupuestario del 2015.

Dentro de los indicadores que hemos comentado, que... magnitudes económicas más importantes que se analizan a través del informe podemos comentar que los ayuntamientos gastan de media por habitante 1.321 euros, destinan 1.025 a servicios al ciudadano y le reclaman 1.039 por vía impositiva. Por lo tanto, el retorno hacia el ciudadano es negativo estando ambas cifras en una cantidad de 13 euros. Las corporaciones locales están pagando de media a sus acreedores en 71 días.

Las principales conclusiones sobre otros aspectos significativos son las siguientes: como hemos comentado, la presión fiscal está en 1.039 euros, así el 67% de sus ingresos son de carácter fiscal, el de las corporaciones locales.

El saldo de obligaciones pendientes de aplicar al presupuesto, que se contabilizan en la 413, supone del 2,8% del total de obligaciones netas del ejercicio, obligaciones reconocidas netas.

Para finalizar este análisis hemos elaborado un cuadro con el resultado de un número reducido de indicadores, 12 básicos y 6 complementarios, a modo de cuadro de mandos. Pretendemos con esto que las entidades locales puedan analizar de una forma sencilla su situación económica financiera y presupuestaria. Esto lo hemos hecho con todas las entidades del ámbito subjetivo del informe.

Se ha calculado lo que hemos llamado el indicador sintético que de forma ponderada integra el resultado de los indicadores básicos y complementarios de los 18 que hemos comentado antes, de tal forma que se hace una relación ordenada de estos ayuntamientos con la finalidad única y exclusiva de permitir a las entidades de ver cómo se encuentran posicionadas respecto al resto. Así pueden detectar de una forma objetiva los puntos débiles en los que pueden actuar en el caso de que tengan un indicador sintético bajo.

Los ayuntamientos que presentan valores más altos son Alcudia y los más bajos son Montuiri y Llubi.

En materia de contratos, ver las relaciones que hemos analizado, las principales conclusiones que podemos extraer del informe son que 61 de corporaciones que representan el 93% y 57 de sus dependientes, que representan el 63%, casi el 64, han remitido la información que exigimos.

A fecha de hoy, hemos hecho un cierre a fecha de hoy o a fecha del 9, exactamente a fecha de ayer, tan solo los faltaba por recibir las de Sa Pobla y las de la Mancomunidad de Tramuntana.

Se desprende de este análisis que los contratos más utilizados por las entidades locales y sus entes instrumentales son los contratos de servicios con un 37,7% del número total de contratos analizados. El procedimiento de contratación también el más abundante en un 56% es el abierto y supone el 86,6% del importe total gestionado en materia de contratación.

En cuanto a la tramitación urgente, que ustedes saben que se remite a casos de necesidad inaplazable o razones de interés público y que la ley considera como tal, ha sido utilizado por los ayuntamientos exclusivamente en un caso, en el caso del 17,1%.

Las recomendaciones que hacemos, que suelen ser reiteradas cada ejercicio, en la materia de rendición, consolidación y tramitación de contratos son las siguientes, les enumeraré algunas de ellas para no hacer la lista exhaustiva porque realmente son muchas: formar la cuenta general inmediatamente después de la liquidación del presupuesto, aprobarla en el primer semestre y rendirla en el plazo legal, colgándola en la web para avanzar en las obligaciones de transparencia y buen gobierno; elaborar unas cuentas anuales consolidadas de la corporación local y que por tanto incluya a todas esas entidades dependientes y adscritas o participadas por la corporación local.

También consideramos necesario analizar la necesidad de la asistencia de la entidad local menor de Palmanyola, de organismos autónomos, de mercantiles, de consorcios adscritos y de fundaciones dependientes que, bien o están inoperantes o tienen un nivel de actividad muy reducido. Esta recomendación la hacemos de acuerdo con lo que establece la Ley 27/2013, relativa a la sostenibilidad de la administración local. Aconsejamos y recomendamos en presupuesto también evitar la prórroga presupuestaria presupuestando con cuidado al inicio del ejercicio ingresos y gastos y los créditos iniciales.

Al mismo tiempo recomendamos, de acuerdo con la Ley establecida 27/2013 aplicar el exceso de liquidez, que en el caso de algunos ayuntamientos es importante reducir plazo de pago a acreedores, disminuir endeudamiento o el coste financiero, especialmente en el caso de los ayuntamientos de Escorca, Ferreries, Santa Eulàlia, Sant Joan y Ses Salines.

Evaluar periódicamente la sostenibilidad económica y financiera de la entidad, calculando de esta forma un resultado estructural, eliminando por tanto los ingresos y los gastos que son de carácter coyuntural, por ejemplo el caso del Ajuntament de Montuïri.

Contabilizar todas y cada una de las obligaciones pendientes de aplicar al presupuesto al cierre de cada ejercicio, evitando que su importe no sea muy significativo. Aquí de nuevo son Montuïri, Petra y Sa Pobla los que tienen unas cantidades elevadas de obligaciones pendientes de aplicar.

Analizar la racionalización organizativa y la posibilidad de que determinados municipios limítrofes puedan prestar servicios de forma coordinada. En el ejercicio 2015 hemos detectado que ello podría ser necesario en los casos de Ariany, Búger, Escorca, Fornalutx y Montuïri. En el ejercicio pasado, en el 2014, hablamos de Banyalbufar i Estellencs que no están incluidos este año en este informe.

Es necesario también y recomendamos limitar el uso de la realización urgente, así como fomentar la concurrencia de contratación pública, evitando por tanto acudir a los procedimientos negociados, especialmente en caso de Migjorn Gran, Escorca, Esporles, Sant Josep i Sant Lluís.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

IV. Escrit RGE núm. 851/18, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual es trameta l'Informe 144/2017, relatiu a l'anàlisi de determinats aspectes de l'endeutament de la comunitat autònoma de les Illes Balears a 31 de desembre del 2016.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que es debatrà en tercer lloc i que consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 851/18, presentat per la Sindicatura de Comptes, mitjançant el qual remet l'informe 144/2017, relatiu a l'anàlisi de determinats aspectes de l'endeutament de la comunitat autònoma de les Illes Balears a 31 de desembre de 2016. Té la paraula l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga per fer l'exposició oral.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Moltes gràcies, Sr. President. Aquest és un informe de caràcter específic que fa referència a l'acord adoptat per aquesta comissió, en la sessió de dia 28 de febrer de 2017, pel qual s'aprovava la Proposició no de llei núm. 1907/17; l'aprovació de l'acord esmentat va comportar la modificació del programa d'actuacions de la Sindicatura de Comptes el 31 de març de 2017 per donar-li cabuda, i va ser aprovat l'informe definitiu el dia 21 de desembre de 2017.

Pel que fa al contingut de l'informe volia fer un parell d'aclariments que ajudin a comprendre millor els resultats que s'hi contenen. En primer lloc m'agradaria posar de manifest que les tres qüestions que es plantegen només tenen a veure una amb l'altra tangencialment, de manera que el van fer a l'informe és tractar-les de manera aïllada per evitar un *totum revolutum* i perquè les coses quedessin una mica més clares; és a dir, es podrien haver lligat, però vam considerar que era més oportú tractar-les de forma separada.

En segon lloc a l'informe el que es demana és una opinió de la Sindicatura sobre determinats aspectes del'endeutament, i com no podia fer d'altra manera la Sindicatura la seva opinió havia d'estar basada en una sèrie de càlculs, però aquests càlculs no estan basats en veritats matemàtiques indiscutibles sinó que els càlculs es fan sobre unes dades que puguem observar, i per tractar-les necessitem fixar determinades hipòtesis i fer determinats supòsits. Quan es fan supòsits i quan es fan hipòtesis no deixa d'haver-hi una càrrega de subjectivitat darrere; per tant tot el que s'ha fet per part de la

Sindicatura ha estat intentar raonar per què aquests criteris o per què aquestes hipòtesis i no unes altres, i també perquè qualsevol persona que llegeixi l'informe es pugui adonar que allò que deim és cert en aquests supòsits; evidentment si els supòsits canvien, els resultats de l'informe podrien canviar.

I açò també ho hem fet per una raó molt senzilla: perquè algunes de les qüestions que es tracten aquí han estat tractades per altres comunitats autònomes, com se m'acudeix la Comunitat Valenciana per temes d'infrafinançament, i aleshores quan un compara unes dades amb unes altres ha de saber..., és a dir, per poder-les comparar hem de comparar coses que són iguals, no coses que són diferents; sabem que una cosa és igual a una altra quan sabem els supòsits de partida; si els supòsits de partida no els tinguéssim al l'informe aleshores seria molt fàcil induir a confusió. I també perquè després d'haver tancat aquest informe el Govern..., vam tenir coneixement, per al·legacions, d'un informe que havia preparat el Govern de la comunitat autònoma en què feia una altra sèrie de càlculs, i hi havia una sèrie de discrepàncies. Bé, si un agafa l'informe aquest i veu els supòsits de partida i agafa l'informe de la comunitat autònoma i veu els supòsits de partida, veu que les discrepàncies són fàcilment explicables. Per tant no és que tots diguem coses diferents sobre la mateixa matèria sinó que estam dient coses diferents sobre aspectes diferents de la mateixa matèria, que és una mica diferent. Però tot açò ho intentem posar de manifest sobre l'informe perquè quedi clar a qualsevol lector.

Dit açò, aquestes hipòtesis són... o aquests supòsits condicionen una mica els resultats o permetran explicar qualsevol divergència, sobretot quan parlem del tema de sostenibilitat de l'endeutament, i sobretot pel tema del finançament i la seva relació amb l'endeutament. Les qüestions de finançament autonòmic ja he dit que són bastant obertes, i els punts de partida els hem de conèixer des d'un principi per saber de què estam parlant i per poder fer comparacions.

El que faré a continuació serà una presentació molt resumida dels tres aspectes que es van presentar o que es van demanar a la Sindicatura de Comptes, perquè també entenc que avui els diputats, com han mostrat les altres intervencions que hem fet aquí, que hem volgut discutir sobre regles fiscals, etc., etc., entenc que avui part del protagonisme el tenen els diputats perquè voldran demanar o fer intervencions més o menys llargues sobre qüestions de regles fiscals; per tant no les faré jo aquí sinó que després si els diputats tenen cap qüestió o volen plantejar cap qüestió en particular estaré encantat de respondre-les, però em remetré a explicar un resum molt breu de l'informe.

En primer lloc el primer aspecte que es demanava era una opinió de la Sindicatura de Comptes en relació amb la sostenibilitat de l'endeutament. Qualsevol persona que es dediqui a açò, a fer anàlisi de sostenibilitat o a fer anàlisi dels comptes des d'una perspectiva macroeconòmica, sabrà perfectament que tot parteix d'una sèrie de condicionants. Quan un parla de sostenibilitat està fent una anàlisi a futur, no a passat; els economistes normalment el que saben fer és

predir el passat, però el futur anam una mica (...), no? Per tant el que s'ha de fer és una sèrie de supòsits, que són difícils perquè no sabem quina és l'evolució, i a més estam parlant d'un horitzó de deu, quinze anys, no d'un o dos anys; per tant tot ve condicionat sobre els supòsits que facem sobre l'evolució de la despesa, de les necessitats públiques, l'evolució dels ingressos, del tipus d'interès, de la taxa d'inflació, de la taxa de creixement de l'economia, etc., cosa que excedia l'abast de la feina que podia fer la Sindicatura de Comptes, i per açò, quant a projeccions de futur, ens hem basat en les dades o en les projeccions que fa l'AIReF, que són totalment solvents. Però val a dir que el resultat, l'opinió sobre sostenibilitat depèn bàsicament o depèn en gran mesura d'aquestes projeccions a futur.

En segon lloc també cal dir que quan un analitza el tema de la sostenibilitat tot es fa a partir de l'observança del compliment d'una sèrie de criteris econòmics, com pot ser la taxa d'endeutament sobre PIB, o ràtio d'endeutament sobre PIB; sobre l'evolució de la taxa..., bé, en aquest cas el que coneixem com la regla de despesa; els objectius de dèficit... Tot açò són conceptes també que tenen una càrrega tècnica una mica sofisticada perquè es fan en termes de comptabilitat nacional, i per tant a l'hora de manejar-les de forma regional, de forma local, tenen certa dificultat. Però l'anàlisi aquest de sostenibilitat s'ha de basar sobre el que es coneix com el compliment de regles fiscals. És important dir que sobre les regles fiscals hi ha moltíssim escrit, quines haurien de ser, quines no haurien de ser, però hi ha un cert consens a nivell europeu sobre quines haurien de ser les regles fiscals a Europa.

A Estats Units les regles fiscals són prou més estrictes i a més les apliquen des de fa molts d'anys; aquí les estam aplicant des de bàsicament una mica abans que entréssim a l'euro, per preparar el camí precisament a l'euro, però a Estats Units la regla fiscal bàsica és l'equilibri pressupostari i s'ha acabat la història, no n'hi ha d'altra. Aquí som una mica més..., bé, no ho sé, menys liberals, per dir-ho de qualque manera, i són una mica més laxes; n'hi ha però són una mica més laxes, però allò important és que si bé hi ha un acord sobre que hi ha d'haver regles fiscals, el que no hi ha és un acord sobre quins són els paràmetres exactes de cada regla fiscal ni quines són les transicions, és a dir, sabem que hi pot haver una regla de despesa però la regla de despesa no diu en cap cas si ha de créixer, si la despesa hauria de créixer o no, per damunt, per davall o igual que per exemple el PIB. Vull dir que açò serà una opinió, en el cas de la Unió Europea han decidit que sigui la que sigui, per exemple relacionar l'evolució de la despesa amb el PIB, però a altres països hi ha altres regles de despesa que són una mica diferents i diríem una mica més estrictes, sobretot en el món anglosaxó.

Però açò és important perquè moltes vegades vostès -ni vostès ni jo- no entendran per què l'objectiu de dèficit ha de ser del 3%, i per què l'objectiu de dèficit primari estructural, és a dir, el de llarg termini, haurà de ser l'equilibri pressupostari. I en altres casos és difícil d'entendre per què..., entendre o justificar, per què la ràtio d'endeutament sobre PIB a llarg termini ha de ser del 12%; per què el 12 i no un 14 o un

13 o un 7,5? Bé, açò són qüestions que evidentment transcendeixen a la funció de la Sindicatura de Comptes i també és on hi ha molt de desacord encara. Per tant, nosaltres a tot açò no hi hem entrat, no hem entrat a valorar si l'objectiu estava ben o mal plantejat, sinó que senzillament hem entrat a valorar si s'acompleixen els objectius que vénen fixats bàsicament per la Unió Europea.

Una altra qüestió també, que no hem entrat a valorar, sí que es podria haver fet o sí que jo diria que és d'interès per aquesta cambra, és com es distribueixen no només els objectius de dèficit, o les regles fiscals a nivell de països de la Unió Europea, sinó després, com a país descentralitzat que tenim, com aquests objectius es traslladen a objectius regionalitzats o territorialitzats, el que vulguin dir-li; és a dir, quan un parla de l'objectiu de dèficit del 3% és a nivell d'Estat, a nivell de totes i cadascuna de les administracions públiques que hi ha en aquest país. Per tant, açò vol dir que perfectament unes podrien tenir un dèficit del 7% i les altres obligar-les a tenir un superàvit i així es compensaria, jo no dic que s'hagi de fer, dic que es podria fer.

Per tant, aquesta distribució és important perquè durant tots aquests anys hauran vist, sobretot els anys a partir del 2007, com hi ha una administració que es queda amb el 70-80% del dèficit i la resta tenen uns objectius de dèficit que són molt més estrictes, i unes altres que no només no tenen dèficit, sinó que tenen superàvit. Bé, aquesta decisió no correspon ni a aquesta cambra, bàsicament correspon al Govern de l'Estat, que fa una proposta al Parlament, però aquesta és una qüestió que seria interessant entrar-hi, però que no hi entrarem perquè ja he dit que nosaltres aquí no tenim gaire cosa a dir, excepte opinions una mica subjectives, com quasi totes.

Aleshores pel que fa als resultats de l'anàlisi, és a dir, del que aquesta comissió va plantejar, que ho resumiré en tres resultats o quatre, i ja està, les dades constaten que en alguns períodes, pensin que hem analitzat del 97 fins al 2016, en alguns períodes el que s'observa és que les polítiques en lloc de ser anticíclics resulta que són procíclics, és a dir que en determinats moments l'administració pública a Balears, és a dir, el Govern balear, bàsicament, perquè hem analitzat CAIB, no la resta d'entitats, en fase d'expansió del cicle, és a dir, quan hi ha hagut taxes de creixement positives, el que s'observa en determinats períodes és que hi ha hagut dèficits en fases de creixement, u, i dos, un increment de l'endeutament. Açò des d'un punt de vista de sostenibilitat és a l'inrevés del que hauria de succeir, perquè la sostenibilitat el que implica és que quan hi ha fases expansives l'administració, com faria una família, per altra banda, no té un comportament gaire anormal respecte del que hauria de fer una família, l'administració hauria d'estalviar i en fase recessiva de cicles l'administració té sentit que s'endeuti, perquè el cicle sigui el més suau possible. Per açò es diuen polítiques anticíclics.

Bé, el que s'observa en determinats períodes des del 97 fins al 2016 és que açò no s'ha donat, sinó que quan hi ha taxes de creixement positives l'administració, la que sigui, és igual, s'avalentona i diu, bé, ja que tenim recursos, gastem-los,

però no només açò, sinó que genera dèficit, amb la qual cosa ja..., és a dir, no només es gasta el que està ingressant, sinó que fins i tot demana recursos a altres entitats per poder créixer encara més. Clar, després quan la fase baixista del cicle B, la baixada d'ingressos s'acompanya del pagament d'amortitzacions dels períodes anteriors i açò és un còctel que al final acaba esclatant. Bé, açò és el que s'ha observat en determinats moments, que tenen marcats a l'informe, en el període que nosaltres hem analitzat.

Açò és de cara al passat, de cara al futur, que seria el segon resultat, evidentment la situació del 2016 al 2018 és prou més positiva i és positiva segurament, entre altres coses, perquè han funcionat, o perquè les han fetes funcionar per dir-ho d'una altra manera, perquè han funcionat aquestes regles fiscals; és a dir, a partir ja del 2013-14 es van donar una sèrie de circumstàncies, com per exemple la baixada de tipus d'interès en els mercats, perquè la liquidesa era molt abundant, per tant, tenien baixada de tipus d'interès. L'administració de l'Estat va posar a disposició de les comunitats autònomes, que moltes d'elles no tenien accés al crèdit, curiosament els mercats estaven inundats de liquidesa, però curiosament les comunitats autònomes quan anaven a demanar préstecs, el tipus d'interès eren molt superior, fins i tot demanaven un tipus d'interès de l'ordre del 10-12% en segons quins moments.

A partir del 13-14 amb els plans de liquidesa que va fer l'administració de l'Estat, es van posar a disposició de les comunitats autònomes molts de recursos i es va permetre complir el deute comercial, que s'havia acumulat, en primer lloc, i, en segon lloc, una baixada de tipus d'interès. Per tant, si part del deute que abans es podia assumir a un 4-5%, ara s'estava assumint o s'estava concertant amb l'Estat a un 0,3-04%, un 1%, però com veuen una taxa molt inferior a l'anterior. Però després els ingressos també s'han recuperat, és a dir, l'activitat econòmica a partir del 13-14 va començar a repuntar i açò ha comportat uns ingressos molt més elevats, però no només ingressos propis de la comunitat autònoma, sinó que el model de finançament que es va modificar l'any 2009, com que està fortament basat en l'evolució dels ingressos perquè per açò hi ha les figures de l'IVA, IRPF i d'imposts especials, açò és relativament rellevant el tema d'imposts especials i IVA de cara a Balears, hi ha hagut un repunt molt gran del que són els ingressos cedits, els tributs cedits de la comunitat autònoma i també els propis per un repunt de la recaptació de transmissions patrimonials, actes jurídics documentats, successions i donacions, etc.

Per tant, aquí hi ha una sèrie d'elements que durant aquest període, al final del que podríem dir de la crisi, ha començat a haver-hi aspectes positius, i aquests aspectes positius evidentment han afectat els resultats de la comunitat autònoma, on em sembla que aquest any o ja l'han passat van tancar el 2017, crec recordar, no entra dins de l'àmbit temporal de l'informe, però crec recordar que el 2017 ja s'ha tancat amb superàvit; aleshores, almenys a curt termini, totes aquestes dades fan que un hagi de ser positiu, perquè a curt termini serà relativament senzill complir, o està sent relativament senzill complir amb els objectius de dèficit, la

regla de despesa ja és una altra cosa, perquè no s'està complint, i després els nivells d'endeutament que són els autoritzats per l'Estat, l'objectiu era un 30 o un 29 i busques per cent, també s'està complint. Per tant, a curt i a mig termini sembla que les coses han evolucionat molt millor.

Però la sostenibilitat no és a curt o a mig termini, la sostenibilitat és un concepte a llarg termini i, en aquest sentit, tot i els resultats positius que podem comentar, o que surten en els mitjans, al llarg termini la cosa és una mica diferent, perquè les projeccions no són nostres, ja he dit que les projeccions són les de l'AIReF, que recordin que és una entitat que és independent del Govern de l'Estat espanyol, per tant, depèn de la Unió Europea, i és la que vetlla i fa les projeccions de futur, en aquest sentit, no són tan positives com a curt termini. Per exemple, dues dades: l'objectiu d'endeutament de les comunitats autònomes el 2020, el 2020 estic parlant, és del 13%, i actualment aquesta comunitat autònoma el rati endeutament sobre PIB està al voltant del 29%. Per tant, ens queden dos anys per reduir d'un 29 fins un 13, ens queden 16 punts per reduir en dos anys, la qual cosa és absolutament impossible. Açò per una banda.

Una altra dada que aporta l'AIReF és que l'objectiu final a llarg termini és que el dèficit estructural sigui zero, és l'equilibri pressupostari en termes estructurals i en termes primaris i aquest objectiu s'assolirà el 2047, més enllà del 2047. Bé, aquestes projeccions ja es veu que no són molt encertades si ho comparem amb el superàvit d'ara, però hi ha una petita diferència, aquí parlo d'un dèficit conjuntural i del que parla l'AIReF és d'un dèficit estructural, és a dir són dos conceptes macroeconòmics una mica diferents. Però el que vull dir és que de cara al futur les projeccions que es fan, estan dient, bé, que ningú s'esvaloti perquè la cosa ha passat, però l'objectiu no és el 3% de dèficit, l'objectiu a nivell estatal és l'equilibri pressupostari, per tant, té els tres punts a reduir, tres punts de PIB per reduir, i això són molts i molts i molts milions d'euros que si no acompanyen els ingressos hauran d'acompanyar les despeses, no?

També dic açò perquè aquestes projeccions es fan sobre escenaris que són neutrals, és a dir, es fan sobre escenaris que suposen que el tipus d'interès no evoluciona al'alça, que no hi ha cap xoc extern, com una crisi, que pogués venir, una altra bombolla que pogués explotar en el seu moment, són escenaris neutrals, vol dir, amb les mateixes condicions de creixement econòmic, etc., que tenim ara. Però, és clar, també adverteixen, i açò també ho podem dir nosaltres, que si ara observem una sèrie de pressions per augmentar la despesa, home, quan un... supòs, que va a una festa i veu que hi ha molt de menjar el que deu voler fer és posar-se a menjar, doncs, aquí és el mateix, quan un veu que hi ha ingressos diu, bé, ara ens toca a tots aquí, no? Aleshores hi ha pressió, no només a Balears sinó a molts altres llocs que, com que la cosa va bé, aleshores hem de generar més despesa. Bé, si es genera més despesa o si la despesa evoluciona a una taxa superior a la dels ingressos el que és evident és que a curt termini tornarà a haver-hi pressió o a mig termini, perdó, tornarà a haver-hi pressions i el que és evident és que aquells objectius que es plantegen de cara al 2020 o de cara al 2030 evidentment seran

molt més difícils d'aconseguir perquè tornarem a entrar en la mateixa espiral.

És a dir, que és un missatge positiu a curt termini, però que, per dir-ho de qualque manera, no s'ha de baixar la guàrdia perquè els cicles, vulguin o no vulguin, tornen i açò és una realitat, aquesta sí que podria ser una realitat matemàtica, els cicles hi són i hi seguiran essent, etc. Per tant, aplicar les regles fiscals i, en particular, la regla de despesa, jo trob que és molt important, una altra cosa és discrepar sobre quin hauria de ser el valor o quin hauria de ser el referent de la regla de despesa, podem discrepar en açò, però que és evident que, per arreglar la situació que hi ha i sobretot per reduir l'endeutament, les despeses no poden créixer al mateix ritme que els ingressos, açò em sembla que és indubtable i que seria l'únic que permetria que, com deia abans, que l'objectiu aquest d'equilibri estructural es pogués assolir. I amb açò permetre reduir l'endeutament que tenim perquè, és clar, un 30% del PIB són molts d'euros, i tinguin en compte que ara els tipus d'interès estan al 0%, el 0,38, 0,40 és al que finança la comunitat autònoma, però ningú no diu que en dos o tres anys els tipus d'interès tornin a ser del 2, 3%, i un 2, 3% sobre un deute que es va renovant a raó d'uns 1.000 milions d'euros cada any, és a dir, les amortitzacions, home, és per plantejar-s'ho.

Sempre he pensat que el que ha de fer l'administració és gestionar com si fossin ciutadans d'enmig del carrer i el que un ciutadà no faria l'administració no tendria per què fer-ho. Fins aquí aquest primer apartat sobre sostenibilitat d'endeutament.

Hi havia un altre plantejament que es va fer a la Sindicatura i aquí bàsicament era demanar-nos una opinió o demanar una opinió amb relació a unes operacions que són molt específiques, un tipus d'operació financera que és molt específica, que es coneixen com a operacions tipus *bullet*, que són operacions financeres que durant tota la vida de superació només pagues interessos i l'amortització es realitza al final del període. És a dir, per exemple, posaré un exemple d'una operació que hi ha en particular, crec que va ser el 2005 que es fa una operació financera de 170 milions d'euros que acaba, crec recordar, el 2035, crec recordar, tal vegada és un poc abans, les dades... bé, aquí tenen... les dades que tenen estan bé, però que és el 2035, crec. Clar, açò és una operació que durant tots els anys aquests no es torna ni un cèntim de capital, per tant, es paguen interessos sobre el total del capital. Ara, comencin a sumar interessos durant 30 anys d'una operació a un 2, 3%, pensem que és una mica més fins i tot, fan la suma i veuran què dona que s'hagi pagat d'interès.

Açò seria el que un podria vendre per donar un titular, però el titular no pot ser aquest. Quan una entitat dona o fa un préstec a 25 anys els puc assegurar que els és exactament igual si tu pagues al final del període o al principi del període, la rendibilitat és la mateixa, *¡tu tia!*, vull dir, si una persona va i diu vull un préstec i el vull tornar d'aquí 25 anys l'entitat hi guanyarà el mateix en els dos casos. Això vol dir que en general aquestes operacions tan a llarg termini són financerament equivalents, és a dir que, des d'un punt de vista

financer, el banc, donades unes condicions, etc., tant seria que tu tornessis a raó d'un... sempre tenint en compte el mateix període, a 30 anys, tant seria que fessis una operació amb una amortització lineal durant 30 anys, com no fer cap amortització i pagar al final del període, d'acord? Açò és molt fàcil de veure amb una fórmula matemàtica, bé, que la tenen aquí de fet, però bé, que no hi entraré, i a més té sentit, vull dir, perquè el banc el que no farà és perdre-hi, si anau allà i dieu, bé, a veure, què m'ofereixes per una operació o per una altra, ell et dirà, a mi m'és exactament igual, jo guanyaré el mateix, tu fes el que vulguis, a tu et va millor així? D'acord, idò fes-ho així, però jo hi guanyaré el mateix.

Dic açò perquè és important entendre que l'efecte de les *bullet* no és només per mirar des d'un punt de vista financer, aquí cal mirar altres qüestions que jo diria que des del punt de vista de l'administració i sobretot del Parlament, altres qüestions que són una mica... són rellevants, però no són només des del punt de vista financer.

La primera qüestió és que... bé, abans d'entrar en el resultat també hi ha una altra cosa a dir i és que com que les operacions són financerament equivalents el problema no està a fer una operació que s'amortitzi lineal o al final del període, el problema està a fer una operació a molt llarg termini, quan un fa una operació a molt llarg termini, es faci de la manera que es faci, si supera els 20, 25 anys, en general, en general, depèn de les condicions de cada un, a tipus d'interès zero no, però amb un tipus d'interès del 2, 3% o del 5, amb períodes més curts, és fàcilment observable com el capital o els interessos són iguals que el capital en operacions molt llargues, independentment de com ho tornis, açò què vol dir? Açò vol dir que quan un fa una operació a molt llarg termini, quan un fa una operació que diu jo tornaré els euros, o el que sigui, a 20, 25 anys, del que ha de ser molt conscient és que els interessos seran o equivaldran al mateix import que el capital.

I açò, si s'hi fixen, després té una altra conseqüència i és, des del punt de vista..., per açò ara no entr en temes financers sinó en altres aspectes, del que es coneix com l'equitat intergeneracional, quan un fa endeutament o l'endeutament es justifica perquè una generació que emprará una infraestructura contribueixi a finançar-la. És a dir, té sentit que un faci una autopista, es financii amb endeutament perquè d'aquí a 20 anys, qualcú, que no ha pagat res ara d'imposts, qualcú en el futur l'emprará i, per tant, ha de contribuir a finançar-la, com es fa això? Amb endeutament. L'endeutament no és res més que recursos del futur duts al present, és així de senzill, per tant, té sentit açò. Però, què passa? Quan qualcú fa una operació a molt, molt llarg termini, imaginin, per exemple, que vostès fan una escola, una escola d'aquí a 25 anys l'hauré feta dues vegades segurament. Per tant, quin sentit té que una... ara estic posant exemples, però no vol dir que açò es faci a la comunitat autònoma, només estic posant exemples perquè vegin que el fet que una amortització sigui a molt llarg termini introdueix efectes d'inequitat intergeneracionals perquè es podria donar el cas de qualcú que pagui una casa, qualcú que pagui un edifici, una carretera, etc., que la pagarà en

el futur, però aquesta no hi serà, i açò, des d'un punt de vista d'equitat intergeneracional, bé, evidentment és negatiu.

Després, açò crec que és important que es tenguí en compte, i sobretot fixi'ns vostès que en els darrers anys el que hem fet és amb endeutament hem pagat despesa corrent, açò és l'exemple més clar que l'endeutament té certes connotacions que són... o certs efectes que són negatius des d'un punt de vista intergeneracional. Jo sempre pos l'exemple als meus alumnes, la qual cosa no vol dir que aquí sigui vàlid, però és un exemple molt gràfic, imaginin vostès que el paper de wàter que empra la comunitat autònoma es pagui amb endeutament, açò vol dir que els votants del futur o els administrats del futur hauran pagat per un paper de wàter que evidentment no hauran consumit. Açò és finançar amb endeutament.

Per tant, és cert que té sentit que hi hagi finançament amb endeutament, però hem de veure què es pot pagar i què no es pot pagar perquè des d'un punt de vista financer, m'és ben igual que facin una *bullet* o el que sigui, però des d'un punt de vista, per dir-ho de qualque manera, social, finançar amb endeutament pot dur al fet que les càrregues es traslladin al futur per part d'usuaris que ni tan sols seran usuaris al seu moment.

I s'obre l'altra qüestió o... permet plantejar, perdó, l'altra qüestió, que no és financera, que és el que es coneix com a la il·lusió fiscal, i açò es tradueix que des d'un punt de vista polític o des d'un punt de vista d'administració, de l'administració pública, l'endeutament es pot emprar de forma estratègica. I açò té a veure amb el següent: quan un fa, quan un finança despesa amb endeutament el que sap que està fent és traslladar, el cost el trasllada al futur. Passem a una operació *bullet* perquè ho vegin molt més clar: nosaltres podem fer avui una operació o es pot fer una operació que faci un edifici que ha costat 4 milions d'euros, que el fem avui, fem una operació tipus *bullet* a 30 anys, d'acord?, i d'aquí a 30 anys el que vengui que en toqui les conseqüències. Per tant, estratègicament l'endeutament serveix des d'un punt de vista polític perquè jo puc fer moltes coses, però el cost d'aquestes coses no el patiré jo, sinó que el patirà el que vengui darrere, i açò, una altra vegada des d'un punt de vista d'equitat intergeneracional no és tolerable.

Aleshores..., açò és important que es tenguí en compte, perquè quan un pugui parlar amb una persona que es dediqui als mercats financers o dins de l'administració amb un tresorer, etc., dirà: bé, tant és una cosa com una altra; bé, des d'un punt de vista financer, sí, però des d'un punt de vista polític, no és així. Aquí els que hagin tingut responsabilitats de despesa, si a un li demanen: açò que t'estimes més pagar-ho a 5 anys o a 10 anys?, estic segur que qualsevol conseller d'Hisenda dirà: no, no, a deu anys. Per què? Perquè jo l'any que ve tenc recursos alliberats per poder fer el que vulgui i no hagi de tornar una amortització. Com més llarg és el termini, pot ser que més elevats siguin els interessos, però més petita serà la quota d'amortització, i amb una *bullet* la quota d'amortització és zero, fins a 30 anys, no?

Per tant, aquest component estratègic trob que s'hauria de tenir en compte i açò és el que fa que, si bé és cert que hi hauria d'haver o que és evident que hi ha d'haver operacions de finançament a llarg termini, el que seria desitjable és que aquests terminis no fossin a 30, 40 o 50 anys, sinó que fossin a períodes molt més curts, i sobretot fer responsables totes les generacions del finançament de despesa que s'ha fet a cadascun dels períodes. I açò voldria dir que és més recomanable una operació amb una... des d'un punt de vista no financer, sinó..., no financer, sinó social, que seria més recomanable que hi hagi... que a cada moment del temps tots els usuaris se'n facin responsables o participin en el cost d'aquestes infraestructures i no derivar-ho tot al final.

Per posar un exemple gràfic i per acabar aquest punt els diria... bé, vostès deixarien una casa amb una hipoteca de 50 anys? I la resposta és: als fills seus no els faria gaire... o a les filles, segur que gràcia no els en faria ni una. Però hi ha un petit avantatge, quan una persona hereta una finca amb una hipoteca de 50 anys sempre té la possibilitat de dir que no la vol; en canvi, una administració pública açò no és possible, perquè el que vengui i es trobi amb els 170 milions d'euros o els que siguin de..., pensin que parlem d'operacions, en el cas de Balears, per valor de 1.200 milions d'euros, no parlem de 10 o 12 milions d'euros, sinó que a aquell que al 2035 li caiguin els 170 milions d'euros, com tenguí una situació financera una mica complicada, no pot fer com a una herència de dir "no, no la vull", sinó que se l'haurà de menjar i açò vol dir que hi pot haver dificultats a l'hora de tornar-ho.

També és cert, i açò ho posam a l'informe, i crec que és important posar-ho de manifest, que quan un fa la gestió d'una cartera ha de tenir en compte una sèrie de coses, ha de tenir en compte quin pot ser el cost d'una operació o una altra, ha de tenir en compte el calendari d'amortitzacions. Si tu d'aquí a 5 anys tens 1.000 milions d'euros d'amortitzacions avui no facis una altra operació de 5 anys perquè saps que l'únic que estàs fent és ampliar el problema d'aquí a 5 anys, val més fer una operació que sigui a deu anys, d'aquesta manera el calendari d'amortitzacions no tindrà puntes, sinó que serà una mica més clar.

Vull dir que hi ha totes aquestes estratègies que tenen tot el sentit del món que es tenguin en compte. Després, tal vegada un no vol fer una operació o un diu "vull fer una operació a 20 anys, amb una amortització lineal" i els bancs li diuen que d'açò no en tenen, que si volen una operació a 20 anys ha de ser amb una *bullet*. Vull dir... hi ha una sèrie de condicionants després dels mercats financers que nosaltres no hem tingut en compte a l'hora de fer l'evolució del *bullet* perquè, ja dic, hem intentat no anar a la part financera, sinó a la part més... des del punt de vista polític o de l'administració pública.

Finalment, i amb açò seré més breu, el darrer aspecte que es demanava aquí, per part d'aquesta comissió i de..., bé, era una qüestió que supòs que és una mica... generarà una mica de controvèrsia, i és quina part de l'endeutament es podria atribuir a l'infrafinançament. Bé, des d'aquest punt de vista, la pregunta aquesta, ja els avanç, i és a l'informe, que jo no la

respondré; jo el que puc respondre o el que pot respondre l'informe aquest que duim és quina part, i ens podem atrevir a fer-ho, quina part es pot considerar o quina quantia es pot considerar que hi hagi hagut d'infrafinançament als darrers ics anys o des que hi ha models de finançament. Açò ho podem contestar, però lligar l'infrafinançament a endeutament, és a dir, dir que els 3.359,9 milions d'euros que surten aquí són d'infrafinançament, tenen una identitat exacta amb 3.359,9 milions d'euros d'endeutament, home, em permetran que no ho faci, que no ho pugui fer, perquè seria una mica agosarat, i l'exemple és molt senzill: cadascú a casa seva fa el que troba que ha de fer, hi ha gent que té uns ingressos i viu amb aquests ingressos i hi ha gent que té menors ingressos i s'endeuta fins les celles per dur un ritme de vida, el que sigui.

És clar, açò voldria dir que aquí hauríem d'entrar a veure si el deute que s'ha generat era per satisfer despeses necessàries o despeses que fossin prescindibles o que es poguessin posposar en el temps. Això, com poden comprendre no és una cosa que pugui fer la Sindicatura de Comptes perquè la Sindicatura de Comptes no és ningú per valorar l'oportunitat o no, o la necessitat de tenir unes determinades despeses o no, i sobretot perquè, per fer-ho, hauria de fer un munt de supòsits que cadascun de vostès tendrien idees molt diferents o cadascun de vostès tendria un supòsit de partida que seria molt diferent. De manera que el que vam fer al final és decidir no establir aquest lligam, sinó que les conclusions les tregui cada un i aleshores el que vam fer és calcular l'infrafinançament, o el que podríem considerar que Balears estava infrafinançada, d'acord?, des de l'aplicació del model de finançament en relació amb una sèrie de paràmetres que ara comentaré; però l'altra part, la de lligar-ho amb l'endeutament, facin-ho vostès mateixos i treguin vostès mateixos les conclusions.

Només els poso un exemple o els posam un exemple a l'informe: hi ha comunitats autònomes que han estat tan infrafinançades com Balears que tenen uns nivells d'endeutament inferiors als de Balears. Per tant, a partir d'aquí..., i n'hi ha que han estat molt millor finançades que Balears i tenen un nivell d'endeutament molt superior al de Balears. Tal vegada elles pensen que han estat infrafinançades, però bé, quan una comunitat autònoma té 10, 15 punts de finançament per sobre de la mitjana, té un endeutament per sobre del que pugui tenir Balears, home, no sé jo si podran dir que estan infrafinançades, però bé, és una qüestió que pot ser subjectiva en qualque cas, no?

Per tant, nosaltres no entrarem en aquesta qüestió del lligam de l'infrafinançament en l'endeutament.

Després, una altra cosa que... com a punt de partida d'aquest apartat de l'informe, que és important que tinguem en compte és: quan és que un considera que està infrafinançat? Vull dir, jo tenc una opinió i cadascun de vostès tindrà una opinió diferent, i és molt senzill d'entendre, no parlem ara de comunitats autònomes, parlem d'un IRPF. Qui de vostès està content amb l'IRPF que paga? I cadascú dirà... bé, però... no, em referesc al mateix IRPF que un pugui pagar, una altra persona el pot trobar excessiu, una altra persona pot dir: no, és

massa baix, hauríem de pagar més. Amb açò vull dir que és una qüestió subjectiva.

En el cas del finançament, jo, per poder dir, quan dic jo sempre em referesc a la Sindicatura, quan nosaltres hem de decidir si estam infra o mal finançats hem d'establir quin és el paràmetre de referència. El paràmetre de referència podria ser estar a la mitjana, però la mitjana pot anar acompanyada d'un compliment d'un principi d'ordinalitat, i hi haurà altres persones que diran: no, no, el que tinguin els altres; per exemple, tots voldríem ser com el País Basc; un altre et dirà: no, mira, jo com a Alemanya, jo que estigui dos punts per sobre de la mitjana ja em conform; un altre podria dir, com - per exemple - a Canadà, on a Canadà hi ha una igualació, però que no fan les comunitats... no fan les províncies, sinó que ho fa un estat federal amb els seus recursos. Vull dir que aquest criteri de quan és que jo consider que estic ben tractat, és una qüestió subjectiva que quan hem elaborat l'informe, per poder posar el referent, hem decidit que fos la mitjana. Ho dic perquè hi ha altres informes que parlen del 5%, de 5 punts per sobre de la mitjana, de 10 punts per sobre de la mitjana, i açò no hi ha ningú que ho pugui justificar des d'un punt de vista objectiu, és una qüestió subjectiva, i quan dic subjectiva és una qüestió que cada govern decideix, o cada partit decideix, etc. Nosaltres aquí no podem entrar en aquesta qüestió, si el Parlament ens hagués dit mirem... o ens hagués donat un referent de quin hauria de ser el referent de finançament que fos just, nosaltres ho hauríem fet així, ho hauríem pogut estimar, però, com que no ens ho van donar, nosaltres ho hem hagut de crear.

Després, hi ha altres qüestions tècniques, sobretot algunes simulacions del model que es va fer des del 2001 fins al 2008, que hem hagut de reproduir, i que són qüestions una mica complicades que tampoc no hi entrarem, perquè són qüestions de regles de modulació, evolució de la població, l'aplicació de determinades normes de com hauria d'evolucionar la població perquè es poguessin rebre compensacions, en tot açò no hi entram aquí, però està explicat a l'informe, i el que hem fet és el que s'havia fet per part del Govern balear fins al 2006, ho vam dur fins al 2008 i després hi vam afegir el 2009-2014, d'acord?, per veure quin és aquest infrafinançament.

Després, una altra conclusió que al final un ha de tenir claríssima, és que la part d'infrafinançament normalment succeeix en el moment d'una transferència; el que un observa és que quan un transfereix una competència, quan l'Estat transfereix una competència, allà és on ve el primer problema i el problema més greu, bàsicament perquè les competències..., bé, no sé si cap d'aquí ha estat negociant una competència, però, perdonin que ho digui així, però és com un joc de trilers, aleshores, l'Estat vol que tu agafis una competència, sense donar-te totes les dades, tu demanes dades, ells no te'n donen, tu en demanes, ells no te'n donen, te'n donen un poquet un dia, un poc menys un altre i, al final, tot allò de *deprisa y corriendo* s'ha de fer una transferència, de vegades perquè políticament interessa, de vegades al govern que sigui, de vegades perquè, com ara explicaré, perquè no tens altra alternativa. I aleshores el primer dia que comences a gestionar alguna cosa és quan comences a veure el pastís.

Les transferències es fan sota el concepte o sota aquesta metodologia que es diu de cost efectiu, que és: et donen allò que estava gastat dos anys abans de la transferència. Bé, dit açò, cada transferència té les seves particularitats, però recordin que la transferència en sanitat va ser endossada a les comunitats autònomes, via esmena al Senat, de l'acord del model de finançament que es va aprovar el 2001. A l'acord de finançament del 2001 no hi havia cap traspàs de sanitat, en canvi, a través d'una esmena, crec que era un 26 de desembre, a través d'una esmena al Senat, no a la primera Cambra, sinó a la segona Cambra, es va dir aquells que vulguin un model de finançament, pum, es queden amb sanitat. Sanitat en aquells moments, l'INSALUD, perquè tinguin un exemple, tenia un forat d'un bilió de pessetes, que estaven gastats i no pressupostats. Per tant, quan es fa el cost efectiu, tot allò que no hi era, perquè no s'havia liquidat el pressupost, tot allò et venia a tu a l'any següent. És a dir, pensau que el traspàs va ser 2001 i l'exercici de la competència va ser el 2002, per tant, qui va fer el pressupost del 2002? No el va fer el Govern que havia de gestionar la competència, sinó el que li havien donat. Açò, per una banda, per tant, el moment dels traspàsos és el moment delicat, i açò un ho pot atribuir que un sap negociar i l'altre no, però no és així, és que un fa, em poden creure, el que pot, o el que li deixen fer.

Jo l'únic que tenc és l'experiència del traspàs de justícia que, ho puc dir aquí, afortunadament no ha arribat, i esper que no arribi en molts d'anys, perquè allò era una cosa que..., era increïble com es pot fer un traspàs així, però bé, allà és i al final el traspàs no va venir. En el cas d'educació, també, però açò és el que explica que el pressupost, per exemple d'educació, passés de 240 milions d'euros, en el moment del traspàs, a uns 800 milions d'euros que gastam ara, perquè la població ha evolucionat. En el cas de sanitat, es va traspassar per 600 milions d'euros i estam en uns 1.300, 1.400, amb uns hospitals, com, per exemple, crec que era el d'Inca, Son Llàtzer i Manacor que estava previst fer-los l'any abans del traspàs, però, com que hi va haver el traspàs, allò no es va fer, però les necessitats era evident que hi eren. I açò no és un edifici, és un edifici, és personal, és equipament, etc.

Per tant, aquest és un moment delicat que justifica en gran part l'infrafinançament, i açò s'ha anat corregint poc a poc amb el model de finançament, però evidentment no s'ha corregit del tot.

Després, l'altre element que hem de tenir en compte és que, quan ve un traspàs d'una competència, automàticament hi ha una equiparació de les retribucions del personal que ve transferit amb els de la comunitat autònoma, i el 90% de les comunitats autònomes tenen uns salaris més elevats que no els que els ve de l'Estat. I açò no té perquè fer-se en 5 anys, sinó que pot ser, per decisió judicial, per exemple, com s'ha donat a qualche cas, en un any o en un any i mig. És a dir, en un any o en un any i mig, aquí hi ha hagut qualche competència que les retribucions han augmentat un 25%, açò no està pressupostat, ni forma part del cost efectiu, ni res de res. Per tant, les necessitats evolucionen a una velocitat diferent a la que evoluciona el finançament, però, per culpa d'aquest moment zero, el moment del traspàs està mal dotat, per dir-ho

de qualque manera. I açò es pot anar corregint amb el temps, però, és clar, són forats que any rera any es van repetint fins que hi ha una renovació del model de finançament i permet recuperar part del que hagués pogut perdre en el seu moment.

La dada que al final, tenint en compte totes aquestes coses i l'evolució de la població, sobretot des del 2001 fins al 2008, al final ens ha donat un càlcul, bé, després hi ha una qüestió que es diu l'equilibri vertical, perquè una cosa és l'equilibri horitzontal i després l'equilibri vertical, hi ha hagut molts de períodes en els quals l'Estat ha tingut uns increments de recaptació molt superior als de les comunitats autònomes i les despeses han evolucionat a una taxa inferior i, en canvi, les comunitats autònomes els ingressos els han evolucionat de forma més lenta, però les despeses els han evolucionat de forma molt més ràpida, bàsicament per una qüestió d'evolució de la població. Açò és el que va passar durant el període 2001-2008, on per exemple Balears les taxes de creixement de la població en edat escolar, bé la població en general que és el referent, estava en el 2,9, 2,96, etc., però l'acord del 2001 l'únic que deia és que es podia plantejar la revisió del model de finançament si cada any la població d'una comunitat autònoma, com per exemple Balears, creixia 3 punts per sobre de la mitjana. És a dir, açò vol dir que si la població de Balears hagués crescut un 6% i la de la resta de comunitats autònomes creixia un 3,1, aleshores no hi havia possibilitats de revisió.

És clar, açò durant molts d'anys generava un forat que era molt important, quan vam fer els càlculs vam dir, bé, si haguéssim tingut en compte l'evolució de la població i evitar les regles de modulació, etc., el finançament que al final concloem que hauríem de tenir, és de 3.359,9 milions d'euros, i jo m'atreviria a dir, com a mínim; perquè després hi ha qüestions com el dèficit vertical, que durant molts d'anys no l'hem pogut tenir en compte, només l'hem tingut en compte del 2009 al 2014, bàsicament perquè era impossible de calcular, no perquè no ho haguem volgut fer. Aleshores jo diria que com a mínim ha estat aquesta xifra que he dit abans i podria ampliar-se si canviem una sèrie de supòsits, però bàsicament si haguéssim tingut en compte el desequilibri vertical que es dona entre el 1997 i el 2008.

I ara qued a la seva disposició per resoldre qualsevol dels dubtes que es plantegin.

II. Escrit RGE núm. 610/18, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet l'Informe 138/2017, del Compte General de l'Ajuntament de Palma de Mallorca corresponent als exercicis 2010 i 2011.

EL SR. PRESIDENT:

Passam, en quart lloc, al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 610/18, de la Sindicatura de Comptes, mitjançant el qual adjunta l'Informe 138/2017 del compte general de l'Ajuntament de Palma de Mallorca, corresponent als exercicis 2010 i 2011.

Té la paraula l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga per fer l'exposició oral.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Moltes gràcies, Sr. President. L'Informe 138/2017 del compte general de l'Ajuntament de Palma 2010-2011 ha estat elaborat per l'àrea d'auditoria de les entitats locals, i per açò tornaria a demanar la paraula al president per al Sr. Fernando Toll-Messía, que és el responsable d'aquesta àrea perquè faci la presentació de l'informe.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Fernando Toll-Messía i Gil.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messía i Gil):

Gràcies, Sr. President. Antes de pasar a exponerles el informe 138/2017 de la cuenta general del Ayuntamiento de Palma 2010-2011 quería darles unas explicaciones de por qué se presenta en 2018 un informe tan antiguo, porque llama la atención y a mí también.

Este es un informe que se empezó a elaborar en el año 2015, un poquito antes de que yo entrase en la Sindicatura de Cuentas. Es un informe que yo pospuse para presentar a este parlamento por una serie de razones; en primer lugar y básicamente, porque nos encontramos con que los tres... auditores que habían realizado este informe, en el momento en el que yo estaba ya no estaban, se habían ido, uno de ellos a un alto cargo, otro se había pasado a otra área y el otro, bueno, pues tampoco estaba, había sido un interino. Bien, cuando llega un auditor nuevo y se encuentra con informe que se ha empezado a elaborar por parte de otros y no dispone de la información de que se disponía eso siempre ralentiza y prácticamente obliga a volver a empezar el informe. A mí me ha pasado a lo largo de este año 2018 con otro informe.

De otra parte es importante explicar la complejidad y el tamaño del Ayuntamiento de Palma. Tiene un gasto presupuestario de 650 millones de euros en el consolidado; además era el primer año en el que la Sindicatura hacía conjuntamente la auditoría de dos ejercicios del Ayuntamiento de Palma. Entonces imagínense ustedes el tamaño que es; el Ayuntamiento de Palma es dos veces el Consell Insular de Mallorca, dos años..., además como son el 10 y el 11 pues era como, entre comillas, auditar cuatro veces el Consell Insular de Mallorca.

Nos hemos encontrado también con problemas importantes, comparado habitualmente, tanto en el 14 como en el 15 que estamos... en el año 16, que empezaremos próximamente, con los problemas de interlocución con la Intervención General, la cual reconoce -la Intervención del

Ayuntamiento de Palma- reconoce por escrito la falta de medios para cumplir con sus funciones; entonces si ya éstas son habituales durante el ejercicio presupuestario, si además implica una auditoría, pues realmente les colapsamos; de hecho tardamos seis y nueve meses en recibir la documentación que les solemos presentar.

Bien, presentadas estas excusas a ustedes y estas razones, paso a comentarles brevemente el Informe 138/2017 de la cuenta general del Ayuntamiento de Palma correspondiente a los ejercicios 2010-2011, 10 y 11, también aprobado en el Consell de la Sindicatura, el 20 de diciembre de 2017. Es un informe de carácter general, llevado a cabo por la Sindicatura, de acuerdo con el artículo 82 del Estatuto de Autonomía, que contiene 39 recomendaciones para mejorar la gestión económico-financiera, 23 de ellas en el apartado de administración general del Ayuntamiento de Palma, y 15 en sus dependientes y vinculadas. Los objetivos de este informe son verificar cuentas anuales del 10 y del 11 en el sentido que hemos comentado en otros informes, y determinar el grado de cumplimiento de las disposiciones legales y reglamentarias que son de aplicación en la gestión de fondos públicos.

El ámbito subjetivo, como hemos dicho, lo conforman 25 entidades: el Ayuntamiento de Palma, 12 organismos autónomos, 6 sociedades mercantiles, 4 fundaciones, perdón, 2 fundaciones, y 4 consorcios, además de una serie de entidades vinculadas. El balance consolidado del ejercicio 2011 arroja un activo de 1.422 millones de euros -pueden ustedes verlo en las fichas de la página 184 del informe- y un endeudamiento al cierre del 11 de 424 millones de euros. La cuenta de resultado económico patrimonial de este ejercicio es un desahorro económico consolidado en todo el perímetro del ámbito subjetivo del informe de 60 millones de euros. El remanente es positivo, de tesorería, pero cuando le restamos el dudoso cobro y la (...) afectada el remanente de gastos generales cierra con 31 millones de euros en negativo.

Bien. Hemos dicho que el presupuesto general inicial de gastos del 10 es de 416 millones, y respecto al 11 se prorroga el presupuesto del 10 respecto del 11, con el correspondiente ajuste a la baja y al alza que da un presupuesto inicial de 346 millones, con lo cual ya pasamos al 10, en el cual arrojamos unos créditos definitivos de 528 millones de euros. El resultado presupuestario de Palma, del Ayuntamiento de Palma, el 2010 es positivo en 3,6 millones de euros, y el remanente de tesorería de los ejercicios 10 y 11 positivo, en 78 y 40 millones de euros, respectivamente.

En lo que se refiere a la opinión financiera de legalidad de estas cuentas anuales del 10 y del 11 hemos detectado doce limitaciones al alcance que dificultan la opinión en determinadas cuestiones. El ayuntamiento y sus organismos autónomos no disponen de un inventario de acuerdo con lo que establece la legislación patrimonial; eso hace muy difícil también valorar el activo, porque no disponemos de (...) de cada uno de los elementos que ponen el mismo activo.

En las bases de ejecución presupuestaria, por otra parte, no se establecen los criterios para determinar la cuantía de los

derechos que se tienen que considerar de imposible o de difícil recaudación. No recibimos -otra de las limitaciones que hemos tenido- no recibimos respuesta a la solicitud de información de cuatro entidades financieras, y otras dos entidades financieras no incluyeron las cuentas de las entidades con las que otras se fusionaron, por lo cual también resultaban incompletas. De la información recibida de las entidades financieras se desprende que existe un préstamo refinanciado de 34 millones de euros, pero el ayuntamiento no nos aporta la documentación relativa a la formalización de esta refinanciación. Tampoco hemos podido verificar las incorporaciones de remanentes de los ejercicios 10 y 11, dado que el ayuntamiento tampoco nos remitió las fichas con el detalle de los proyectos de gasto que tenían financiación afectada. Al mismo tiempo el Ayuntamiento de Palma en aquellos ejercicios no disponía, no llevaba una contabilización ni un seguimiento adecuado de todos y cada uno de los ingresos plurianuales que estuvieron gestionando.

Además en el informe se incluyen también doce salvedades financieras y siete de cumplimiento de legalidad sobre cuentas anuales de los ejercicios 2010 y 2011. Pasaré a comentarles tan solo algunas de ellas para no hacer una enumeración que ustedes pueden realizar en el informe.

El Ayuntamiento de Palma no había contabilizado todas las provisiones para riesgos y gastos para poder cubrir las responsabilidades que se pudieran derivar de litigios en curso, a pesar de que en aquel momento existían numerosos procedimientos judiciales ya pendientes de sentencia relativos a expropiaciones o a reclamaciones de indemnizaciones que ascendían a 17,8 millones de euros. Además debían añadirse una serie de contingencias vinculadas a expropiaciones que en aquel momento todavía no estaban en sentencia judicial y que ascendían a otros 27 millones de euros.

En aquella época la EMT tenía un patrimonio negativo neto, un patrimonio neto negativo, de 3,9 millones de euros y por lo tanto estaba incluida en las causas de disolución que prevé el artículo 363 del Real decreto legislativo 1/2010, de Ley de sociedades de capital, por lo cual el ayuntamiento, como único accionista que era de aquella sociedad, debería haber realizado las correspondientes aportaciones necesarias para recuperar ese equilibrio patrimonial y restituir el patrimonio neto o, en su caso, como también prevé la ley, la posibilidad o tomar unos acuerdos para disolver la sociedad.

Otra de las cuestiones que aparecen como salvedad es la incongruencia de saldos a cobrar registrados entre la comunidad autónoma y el Ayuntamiento de Palma, que arrojaban diferencias significativas y estas no estaban conciliadas; según la información de qué hemos dispuesto la comunidad autónoma no incorporaba, formando parte de saldos pendientes de obligaciones pendientes, correspondientes a los ejercicios 2008 y anteriores, que, sin embargo, sí se habían registrado por el Ayuntamiento de Palma por una cuantía de 48,7 millones de euros en el 10, y de 39 millones de euros en el 11. Las partidas más importantes, por tanto, se originan como consecuencia de una falta de simetría contable que presenta de una parte la comunidad

autónoma y de otra parte el ayuntamiento. Básicamente estas cuantías hacen referencia, en cuanto a los efectos económicos y financieros, a convenios de colaboración, cesiones de crédito y, por otra parte, transferencias derivadas de la Ley de capitalidad.

El saldo de la cuenta 413, al cierre del 10 y del 11, resultaba de 8 millones y 22,5 millones de euros, respectivamente; por lo tanto el hecho de que este conjunto de operaciones se encuentren pendientes de aplicar al presupuesto, era por una cuestión simple: falta de crédito presupuestario.

Durante el ejercicio 2011 el ayuntamiento ha reconocido un derecho en el capítulo 8, de activos financieros, por un importe de 12 millones de euros, por una operación de compraventa de las acciones de la EMOP a la SMAP, que no correspondía imputar a este ejercicio puesto que eran..., se tendrían que haber devengado y contabilizado en el ejercicio 2012.

Al mismo tiempo hay que señalar que las liquidaciones de presupuesto de los ejercicios 2010 y 2011 del Ayuntamiento de Palma y sus consolidadas no cumplían en aquel entonces con el objetivo de estabilidad presupuestaria. Además en el ejercicio 2011 no constaba que se hubiese preparado y aprobado un plan económico-financiero de reequilibrio en un plazo máximo de tres años para corregir el citado incumplimiento.

También había un incumplimiento por parte de las empresas municipales EMT y SMAP estos ejercicios del plan de saneamiento financiero que estaba en vigor para los ejercicios 2009 y 2011.

Durante el ejercicio 2009 el ayuntamiento suscribió tres operaciones de crédito por un importe total de 40 millones de euros. En aquel momento, el plan de saneamiento financiero para el período 2009-2015 se había presentado al ministerio para la suscripción de ese endeudamiento, se había incumplido, dado que se habían generado en los ejercicios 9, 10 y 11 remanentes de tesorería negativos. Esto implicaba, por tanto, de acuerdo con la Ley de bases de régimen local, la prohibición de realizar inversiones nuevas que se financiasen con endeudamiento. No obstante, durante el 10 y el 11 se formalizaron tres operaciones de endeudamiento por importe de 10 millones, 15 millones y 4,6 millones, respectivamente.

En cuanto al informe que emite la Intervención del Ayuntamiento de Palma para evaluar el cumplimiento del Plan de saneamiento del período 2010, pone de manifiesto unas desviaciones negativas respecto a las provisiones que se habían realizado por importe de 23,8 millones de euros y 17,2 millones de euros.

En cuanto al período 2011, este informe indica que, dado que el presupuesto del 2011 era prorrogado, como hemos comentado antes del 2010, no se pudo adaptar al plan de ajuste y destacar el remanente de tesorería negativo por un importe de 31 millones de euros.

Durante los ejercicios 2010, 11, 12 y 13 se aprueban, por reconocimientos extrajudiciales de crédito, gastos del 10 y del 11, y anteriores, por un importe total de 15 millones de euros.

Por lo que se refiere a la opinión financiera y de cumplimiento de la legalidad, tenemos que decir que las cuentas anuales del Ayuntamiento de Palma correspondientes a los ejercicios 2010 y 2011, excepto por los ajustes que se podían haber considerado necesarios de acuerdo con lo que hemos comentado, si se hubiesen tenido en cuenta estas limitaciones al alcance y excepto por las limitaciones que hemos indicado, expresen en todos los aspectos significativos la imagen fiel de la (...) del presupuesto del patrimonio y situación financiera a 31 de diciembre del 2010 y a 31 de diciembre del 2011.

Realizamos una serie de recomendaciones importantes a lo largo de nuestro informe, de las que podríamos mencionar tan solo algunas de ellas, como la necesidad o la recomendación de aprobar y rendir la cuenta del ayuntamiento dentro del plazo legalmente establecido, así como confeccionar un inventario de bienes y derechos de forma individualizada de los diferentes elementos que componen el inmovilizado y conciliarlo con los activos que tenemos contabilizados. Analizar, depurar y realizar los (...) correspondientes a deudores, tanto presupuestarios como extrapresupuestarios. Consecuentemente dotar la previsión para riesgos y gastos correspondiente del importe estimado, con objeto de satisfacer las responsabilidades probables o ciertas que pudieran derivarse de litigios en curso, indemnizaciones u otras obligaciones pendientes.

Les recomendamos también analizar y conciliar todas las partidas vinculadas a acreedores no presupuestarios, con el fin de establecer adecuadamente la composición y la antigüedad de todos y cada uno de esos saldos. Adoptar las medidas oportunas con el objeto de cumplir la normativa de estabilidad presupuestaria, que como hemos dicho se incumplió en esos ejercicios. Esto con respecto al Ayuntamiento de Palma.

Por lo que respecta a las entidades dependientes o vinculadas y vinculadas al Ayuntamiento de Palma, es importante, recomendamos reducir la estructura y la composición del sector público y velar por su adaptación a la satisfacción de aquellas necesidades públicas bajo los principios de eficacia, eficiencia y economía, igual que el Ayuntamiento de Palma es importante y recomendamos disponer de un inventario actualizado de los bienes que tienen las entidades dependientes y lo que es más importante, armonizarlo con la contabilidad patrimonial y practicar las correcciones valorativas correspondientes a este inmovilizado.

Por último, es importante realizar conciliaciones periódicas de las transferencias y de los saldos pendientes de las entidades dependientes con respecto a su entidad matriz Ayuntamiento de Palma.

Por último, realizar anualmente las aportaciones necesarias con el fin de garantizar la continuidad, la prestación del servicio y, en su caso, el mantenimiento de la actividad de la entidad para evitar que se produzcan situaciones de desequilibrio patrimonial, como hemos comentado, respecto a las entidades dependientes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris, de major a menor, tret del grup a què pertany la presidència del Govern, el qual intervindrà en darrer lloc, segons l'article 80 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

A petició del Síndic Major, o algun dels altres síndics que l'acompanyen o el personal de la Sindicatura, pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades, o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

Havíem acordat una contestació global.

Per tant, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sr. Antoni Camps, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Benvinguts els síndics i molt content de les explicacions que ens han donat. Sí que és cert que segurament m'hauria agradat més que els informes que fan referència als comptes de les entitats locals, a l'Ajuntament de Palma, hagués estat un debat i poder tenir un debat únic per a l'informe que ha fet relació a l'endeutament de la comunitat autònoma, crec que hauria estat el més raonable, perquè evidentment no em podré referir en tota l'extensió que m'hauria agradat de (...) que feia el Sr. Alcover de l'Ajuntament de Palma, com molt bé ha dit el Síndic Toll-Messia, o algunes qüestions dels altres informes.

Per tant, jo em centraré més a l'informe relatiu a determinats aspectes de l'endeutament, crec que és molt més interessant i, a més, hi ha qüestions que ha dit el Síndic Major i que també posa l'informe, que són des del nostre punt de vista molt importants destacar avui aquí.

I la primera qüestió que m'agradaria destacar és que l'informe i les explicacions que ha donat el Sr. Rosselló són exactament el que el Partit Popular ha defensat tota aquesta legislatura. Hem defensat la necessitat de tenir una regla de despesa, en contra del criteri dels grups que donen suport al Govern, en contra del criteri de la pròpia consellera, que sempre ha trobat que la regla de despesa era un empipament, que era una cosa molt restrictiva. Per tant, que l'informe avui ens digui que la regla de despesa és necessària, jo crec que és important, que el Síndic Major digui que la regla de despesa és necessària, jo crec que és molt important. No ho diu el Partit

Popular, no ho diu el Partit Popular, que sempre ho diem tot molt malament, ho diu la Sindicatura de Comptes, tenir una regla de despesa és important. Però no només és important, sinó que, a més, ve obligat per Europa, hi ha unes regles fiscals i ho diu també l'informe, que són necessàries aplicar a tots els països d'Europa. Per tant, és impensable derogar o eliminar la regla de despesa. Per tant, en aquest sentit, estam satisfets que la Sindicatura de Comptes confirmi el que el Partit Popular sempre ha dit.

Una altra qüestió que també diu l'informe, fa relació al tema del finançament que arriba de l'Estat, el famós fons de liquiditat autonòmica, que permet a les comunitats autònomes obtenir finançament a uns costos molt més baixos dels que hi ha a nivell de mercat. L'informe recomana que se segueixi amb aquesta línia de contractar aquest fons de liquidesa a través de l'Estat i, curiosament, la consellera fa unes setmanes va venir a fer una compareixença i va dir que trobava que ja ens desferíem del FLA i que podríem acudir al lliure mercat financer i que cercaríem finançament a nivell del mercat lliure. Però el curiós és que els Quaderns d'Economia de les Illes Balears, que estan publicats pel Govern i que estan penjats a la pàgina del Govern, diu que hi ha altres indicadors rellevants a tenir en compte a l'hora de valorar la sostenibilitat i solvència del deute, especialment la ràtio deute-ingressos corrents. Segons aquest indicador, el nivell de deute de les comunitats autònomes és excessiu, superior al 180% que es considera molt alt, i del 270%, en el cas de les Illes Balears. Dificilment, diu aquest Quadern d'Economia, es pot accedir al mercat mentre no s'estigui en condicions de controlar aquest indicador. Si 180% es considera molt alt, 270% és altíssim.

Per tant, no entenc que la consellera, en contra d'aquest criteri dels Quaderns d'Economia, que ells mateixos publiquen i que estan penjats a les pàgines del Govern, pensi que pot acudir al mercat lliure. Però bé, ja són qüestions que evidentment la consellera ja ens explicarà.

Una altra qüestió que també em sembla important ressaltar és el tema, i el Síndic Major ho ha dit molt bé, és a dir, troba agosarat -això són les paraules seves- dir que els 3.300 milions d'euros d'infrafinançament que s'ha calculat siguin traslladables a l'endeutament, és a dir que aquest infrafinançament l'hagi provocat 3.300 milions d'euros més d'endeutament, ell ho troba agosarat. Però és que la consellera no només no ho troba agosarat, sinó que diu que són 5.000 milions, perquè en saben més a la Conselleria d'Hisenda.

Però, a més, hi ha una qüestió molt curiosa, i he fet un quadre, on posa que el model de finançament del 97 al 2001, segons les dades de l'informe, hauria tengut un infrafinançament de 339 milions d'euros i l'endeutament es va incrementar en 180 milions d'euros. El model 2002-2008 va tenir un infrafinançament de 2.702 milions d'euros i l'increment d'endeutament va ser de 1.980 milions. El model 2009-2016, que és el que tenim ara, va tenir un infrafinançament de 318,56 milions i, en canvi, l'endeutament es va incrementar en 5.877 milions d'euros. Ja no val la pena comparar amb altres comunitats autònomes, com ha fet vostè,

és que, mirat per períodes, mirat els sistemes de finançament, el grau d'infrafinançament que tenen i si no tenen que generen evidentment no hi ha cap relació possible. Per tant, no només és agosarat sinó que és una temeritat intentar relacionar 5.000 milions d'euros d'infrafinançament a un increment de 5.000 milions d'euros a l'endeutament. És totalment una temeritat, que és el que fa la Conselleria d'Hisenda.

Una altra qüestió que també m'agradaria ressaltar és quan ha dit que quan negociés un traspàs de competències és com un joc de trilers, i moltes vegades, i ho ha dit el síndic major, es fa per qüestions polítiques i per fer-se la foto, i és el que ha passat exactament aquí amb la transferència de les competències de promoció turística; és a dir, són unes competències que estan infrafinançades i que s'han fet purament per fer-se la foto els quatre consells amb la presidenta Armengol.

Efectivament, i no ho ha dit el Partit Popular, ho ha dit el síndic major, certament crec que aquí hi ha una sèrie de qüestions que han quedat claríssimes, no és el Partit Popular qui ho diu, ho hem dit des de principi de legislatura, no ens han fet cas i ara, bé, tenim la gran sort que finalment la Sindicatura de Comptes ens fa cas. Però no només la Sindicatura de Comptes ens fa cas sinó que, malgrat els grups que donen suport al Govern estan en contra de reduir despesa, augmentar amortització de deute, tenir superàvit, de tot açò hi estan en contra, perquè a propostes que hem fet nosaltres han votat sistemàticament en contra, hem de dir que tenim la sort que la consellera, en aquest cas, no els ha fet cas, i ha tancat l'any 2017 amb un superàvit de 144 milions d'euros, amortitzarà 180 milions d'euros més del que estava obligada a amortitzar de deute i, a més, ha complert de sobres amb la regla de despesa. És a dir, podent gastar no ha gastat; poden dedicar els recursos a sanitat, no els ha gastat; poden dedicar recursos a educació, doncs, no ho ha fet, i gràcies a açò, doncs, tenim superàvit i gràcies a açò podem reduir l'endeutament.

Per tant, és a dir, tot i que de paraula i de votacions els partits que donen suport al Govern estan en contra del que diu el Partit Popular finalment, i per sort, a l'hora de la realitat quan tanquen l'exercici de 2017 sí que en certa manera ens fan cas. Avui ja ho he dit avui matí, només els falta baixar impostos, és l'únic que els falta, en tota la resta, finalment, ho acaben fent perquè és l'única manera. I ho deia el síndic major, és a dir, hem de mantenir la regla de despesa perquè si no mantenim la regla de despesa no controlarem l'endeutament; si no aprofitam els moments de creixement econòmic, de bonança econòmica, d'increment d'ingressos tributaris, si no els aprofitam per estalviar i per reduir l'endeutament, quan venguin mal donades no tindrem aquests recursos, i la crisi serà molt més grossa, que és exactament el que va passar a partir de l'any 2010, 2011, 2012, 2013, que vostès van gastar, van gastar, van gastar, dèficits estructurals de 1.300 milions d'euros, factures pendents de pagar de més de 1.600 milions d'euros, i quan va arribar el Partit Popular va haver de posar el fre. Però les retallades que va haver de fer el Partit Popular són a causa de les males polítiques econòmiques que es van fer en el segon pacte de progrés.

Aquesta és la realitat, és a dir, quan hi ha una mala política econòmica després açò té conseqüències i les conseqüències van ser retallades dràstiques, perquè no es podien ni pagar les nòmines, i pujada d'imposts, és que no es podia fer altra alternativa. I gràcies a açò avui gaudim de la situació que tenim, gràcies a aquells esforços avui gaudim de la situació que tenim, i avui, que podem, seria important retornar a aquells que van fer aquests sacrificis els esforços fets. Com? Baixant impostos.

En qualsevol cas, en principi açò és el que volia dir d'aquest informe de moment i en tot cas a la rèplica ja continuarem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera, per un temps de quinze minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bona tarda a tothom i especialment a les persones que avui han comparegut i ens han donat, durant hora i mitja intensa, moltíssima informació, i intentaré ara, en quinze minuts, demanaria al Sr. President que tal vegada sigui una mica més flexible sobre això, perquè són quatre informes i sobretot... jo estic d'acord amb el Sr. Camps que hauria estat interessant dividir-ho, perquè, sincerament, aglutinar tot el que s'ha parlat fa un moment, doncs, és complicat, no?, d'intentar.

Vull comentar sobretot que una de les qüestions que voldria fer sobre l'informe d'entitats locals i una qüestió que també ha estat molt de... un tema molt recurrent durant molts de moments aquí en aquesta comissió i en el Parlament, és la regla de despesa, no? Al final, i vostè ho ha comentat també, sincerament, encara que hem escoltat el mateix tots el que som aquí, el Sr. Camps només ha agafat el que li ha interessat, però bé, cadascú intentarà rebatre o fer algunes observacions sobre el tema de les qüestions.

El que volia comentar sobre el tema de la regla de despesa, és obvi que, com vostè també ho ha comentat, està condicionat per Europa, i el Sr. Camps ho ha fet, i em sembla que tothom ho comentarà, però al final fixar un determinat percentatge i sobretot el que m'ha cridat l'atenció és que no es pot aplicar la mateixa fórmula a totes les entitats, és a dir, que a l'hora d'intentar donar la mateixa medicina o la mateixa recepta al final, depenent de la bona o mala gestió que hagi fet l'administració pertinent, sigui una entitat local o sigui l'Estat, d'acord?, al final es podrà aplicar o no aquesta medicina; al final hauríem de tenir suficientment i entenc o almenys, des de Podem, entenem que estam condemnats especialment, i això és una de les qüestions que també apareixen en aquest informe, que determinats ajuntaments especialment tinguin un excés de liquiditat de tresoreria, al final no puguin fer aquestes inversions perquè, teòricament, bé, teòricament no,

per llei no ho poden fer. Per tant, aquesta aplicació de la mateixa medicina pensam que és una incongruència sempre que es tinguin altres paràmetres a l'hora de poder d'endeutar-se les administracions pertinents a l'hora de fer les inversions pertinents.

Jo sobretot una de les qüestions que volia transmetre a vostè, fer-li una pregunta, és sobre, també fan referència en aquest informe d'entitats locals, sobre la transparència dels seus comptes, no? A la fi posen de manifest que algunes d'elles no fan aquesta transparència i bon govern, és a dir, què suposa per a una administració no tenir aquesta transparència i bon govern sobre incompliments, és a dir, té associat una multa, un requeriment per part d'una administració o sincerament per ser administració no els faran res?

Per tant, una de les qüestions que des de Podem i altres partits demanam és que les administracions siguin transparents i posinal servei de la ciutadania i de qualsevol persona aquesta informació. Si al final, a les administracions no els passa res per incomplir, els ciutadans per no pagar els nostres impostos o no fer el que pertoca tenim una sanció pertinent. La meua pregunta és: té algun tipus de multa o de sanció aquest incompliment?

Després també una de les qüestions sobre l'informe del sector públic, m'ha quedat molt... sobretot les conclusions és que un terç, pràcticament un terç de..., i això ho enllaço una mica justament amb el punt que comentava sobre les obligacions per part de l'administració, és que un terç del sector públic no presenta en termini els comptes. És a dir, a la fi, idò bé, la seva feina i la de la resta al final per a què serveix. És a dir, per què ho fan fora, no?

I sobretot crida l'atenció que des de Menorca facin una bona pràctica, és a dir que això, m'imagín que la resta de consells, d'administracions, d'illes per dir-ho així poguessin prendre, veure exactament què es fa, llavors damunt d'aquesta ajuda extra o... que sincerament idò dóna un bon resultat o almenys vostè destaca.

També em crida moltíssim l'atenció que cap dels quatre consells i l'Ajuntament de Palma presentin els comptes, és a dir, això em sembla una mica d'escàndol. A la fi es demana a tothom que ho faci i els grans o els responsables no ho fan. No ho sé, és a dir, això, així com el Consell de Formentera que no ha entregat en termini els seus comptes, no? Què fem davant d'aquestes qüestions? És a dir... no ho sé.

En aquest sentit, ja acabaria, ara saltaré a l'últim informe que ha comentat per després tornar al quid de la qüestió que avui ens interessa, no? Sobre l'Ajuntament de Palma, idò el síndic ha comentat ja els motius pels quals un document, un estudi que analitza els comptes de 2010 i 2011 es presenta a l'abril de 2018. Alguna vegada quan he estat anteriorment aquí fent de portaveu, sincerament veure que es fa una feina perquè després de set anys o sis anys es prenguin les mesures pertinents, idò bé, entenc perfectament, i no vull ridiculitzar la seva feina (...), però sincerament tot això realment es fa viable?, és d'interès? Perquè la qüestió és, i enllaço, en quin

grau de compliment, no sé si ho han fet, i aquesta seria una pregunta, en quin grau de compliment fan cas les administracions locals de les seves recomanacions?

És a dir, en algun moment des de la Sindicatura de Comptes han agafat determinades recomanacions per veure si realment idò de l'Ajuntament d'Eivissa, de Montuïri, el Consell de Formentera o qualsevol altra administració, quan han detectat problemes importants, realment aquestes recomanacions...?, perquè al final ho diem: estem perdent el temps, així de clar, ho torn a repetir en el sentit d'intentar a través dels comptes millorar la gestió de les administracions i fer complir la llei, d'acord?

Sobre aquestes qüestions, sí, i ja sobre l'Ajuntament de Palma, aquests dies també, així com altres ciutats, idò bé..., segurament que... no sé si hi faran referència la resta de portaveus, però justament *El País* publicava, com comentava un resum d'infografia sobre les ciutats més endeutades més grans d'Espanya, i resulta que Palma és la setena en endeutament. És a dir que Palma avui per avui aproximadament sobre uns..., més de 300 milions d'euros, idò això a la fi... i sobretot des del 2017-2014, que es fa referència al seu informe, hi ha un important creixement de l'endeutament, que ara ja enllaçaré amb l'últim informe.

Al final la mala gestió o la hipoteca que avui per avui els palmesans i les palmesanes han de pagar, al final idò ho tenim aquí. Per tant, han de pagar avui per avui, tenen un deute d'aproximadament 780 o 790 euros per persona els ciutadans de Palma que han de pagar per la bona o mala gestió dels seus dirigents.

I ja ens centram en l'últim informe, que era el tercer que vostè ha exposat. Sincerament, li vull agrair la forma com l'ha exposat, sobretot en el sentit que així ha estat una classe, no?

Qüestions importants, i enllaço amb un element que he comentat abans, i vostè ho ha comentat, sobre la qüestió de la sostenibilitat econòmica i pressupostària; és obvi que vostè i el seu equip igual que els economistes hem d'agafar o qualsevol persona que es dedica a l'anàlisi hem d'agafar un determinats indicadors, unes dades que ens ajudin a fer una anàlisi sobretot a passada, no?, i vostè ho ha comentat perfectament, perquè a la fi les projeccions són errònies, bé, errònies en el sentit perquè sempre és manté... el punt o les variables es mantenen constants, quan avui per avui saben perfectament els problemes que tenim, o les dificultats o tots aquells elements que distorsionen una previsió i és obvi que per exemple la crisi, o estafa més ben dit, perquè no vull dir crisi, sinó tot el que hem patit en l'àmbit financer mundial, especialment partint dels Estats Units, comença a afectar directament Espanya i tota la ciutadania, i com hem rescatat bancs, entitats financeres i no hem rescatat les persones, o hem rescatat ara últimament... autopistes, però bé, és obvi que rescatem les inversions de determinats individus o de determinades empreses i no rescatam les persones, però bé, això ho deixo en aquest sentit apartat.

La qüestió important i el que jo faria és el que vostè ha comentat, és a dir..., no es pot aplicar, i ho ha comentat fa un moment, no es pot aplicar la mateixa medecina quant a la regla de despesa, és obvi que aquí, jo dic i moltes vegades quan jo també explico als meus alumnes, sobretot quan he d'explicar economia, economia domèstica, és a dir, per què la classe política, els dirigents que són a les diferents entitats no apliquen el sentit comú a l'hora de fer una inversió?

És obvi que avui per avui -i això és important- tenim un deute pràcticament de 9.000 milions d'euros a la nostra comunitat i en l'àmbit estatal tenim un bilió d'euros de deute. Això és mal finançament, infrafinançament, és obvi que hi ha una mala gestió, perquè a la fi, bé, siguin del PSIB, (...) Sr. Camps, del Partit Popular o del Partit Socialista, però sobretot... no, no, sí, és obvi, aquí tenim un deute de 9.000 milions d'euros, d'acord?, i Podem en aquest cas no ha governat fins ara, per tant no pot dir que és la nostra responsabilitat, hi ha uns responsables polítics que avui per avui, esperem que a través de l'auditoria de la comissió que en aquest parlament intenti esbrinar quina part d'aquests 9.000 milions d'euros han estat... i tenen una responsabilitat política, perquè és obvi que pagar més de 600 milions d'euros per les autopistes d'Eivissa, quan realment hauria de ser un conveni de carreteres que vingués de Madrid, ho estem pagant, o veure realment com estem pagant 700 o quasi 800 milions d'euros o més de 1.000 milions d'euros per l'Hospital de Can Misses i l'Hospital de Son Espases és una bona inversió o el Palma Arena o el Palau de Congressos o el metro.

És obvi que hi ha una responsabilitat política i part de la responsabilitat i de tot el deute que avui per avui tenim a la nostra comunitat, i això és extrapolable al nostre Estat, és responsabilitat de la mala inversió i de la mala gestió per part dels partits i de les persones que estaven gestionant.

Per tant, més qüestions importants, vostè i el seu equip..., ah, voldria enllaçar, perquè també vostè ho ha comentat, sobre el tema del dèficit. Aquí una de les coses que obvien determinades persones o partits és que un dels problemes que hem patit a nivell estatal i a nivell autonòmic és la reducció brutal que hi va haver en els ingressos durant tot aquest període de crisi, d'acord?, i l'increment brutal també de la despesa o mala gestió en hipotecar-se i, en el cas per exemple de, i enllaço amb tota aquesta qüestió, el tema de les autopistes d'Eivissa a través de no reconeixement de deute, ho fem a través de la concessió a una empresa i, comptablement, no ens endutem, perquè en el cas dels dos hospitals, tant el de Can Misses com el de Son Espases, els donem a una concessionària durant trenta o trenta i busques d'anys i no..., perquè és l'única forma de fer això -vostè ho ha explicat molt bé- a l'hora d'hipotecar el futur dels ciutadans i les ciutadanes de cada una de les administracions o de les illes per poder fer front a unes inversions que avui per avui tenim falta d'escoles, per exemple, a les Pitiüses, per aquest increment respecte de la població.

Més qüestions importants, i sobretot dades que segurament al Sr. Camps agradaran quan demana que s'abaixin els impostos, a més a més en el seu informe diu que hi ha la

possibilitat d'incrementar la pressió fiscal, en un dels seus informes, per intentar que la comunitat tingui majors ingressos. Aquestes dades són que a nivell estatal estem 8 punts per sota dels ingressos respecte de l'eurozona a l'hora de recaptar, és a dir, recaptem 8 punts per sota de la mitjana d'Europa, i a l'hora de la despesa, 5 punts per sota. Per tant, moltes vegades, aquí quan hi ha un discurs de gastar, gastar, no, és que potser hauran de pagar més no la ciutadania, sinó les grans empreses, els lobbys, les multinacionals, que no paguen aquí, que tenen paradisos fiscals a altres països d'Europa o fora d'Europa i que paguen un 1% o que no paguen pràcticament, o que declaren per sota, com fan determinades empreses.

Qüestions importants també. Bé, s'ha de reconèixer que per exemple enguany -vostè també ho ha comentat- tenim un superàvit a la nostra comunitat, i enllaço amb una altra qüestió important: Sr. Síndic, quants d'anys trigarem a pagar el deute de la comunitat autònoma si seguim aquest ritme?, és a dir, quants d'anys trigarem a pagar els pràcticament 9.000 milions d'euros? És obvi que no és viable ni ho pagarem, igual que 1 bilió. Per tant la meua pregunta és quin temps necessitam per pagar-ho.

Més qüestions. Sobre l'infrafinançament. Com vostè sap perfectament a mitjans de l'any passat el Govern va elaborar un informe per intentar negociar amb el ministre Montoro aquest finançament, o la millora de finançament. Sap vostè perfectament també, i tot el seu equip i les persones que som aquí, que això és un meló que no interessa al Partit Popular, perquè al final a determinades comunitats hi ha una pressió i estan molt contents, potser Navarra, País Basc, i estan molt contents Andalusia i Extremadura, però altres comunitats com...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, ha d'anar acabant.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... -sí-, com Catalunya, País Valencià o Balears, concretament, estem demanant. Per tant aquí l'infrafinançament estem pagant AVE, milers de milions d'euros, pagant RENFE, rodalies, autopistes, etc., i aquí on arriben els sous? A cap banda. Per tant, on són les escoles, on són els dispensaris?

L'increment de població és una qüestió important i hauria de ser... -ja acabo, Sr. President, per intentar després continuar-, justament la nostra comunitat autònoma respecte de 2017 va ser la comunitat que més va incrementar en població respecte d'altres comunitats que n'estan perdent. Per tant hi hauria d'haver algun mecanisme que comptabilitzi els residents i els turistes que ens visiten. Per tant això, aquest finançament -que ara continuaré després en el segon torn- al final és obvi que estam...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera...

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Be, ho deixo estar aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló, per un temps de 15 minuts, i li preg que abans comunicui la substitució corresponent.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President. Crec que el meu grup ja hauria d'haver registrat que jo som el titular de la Comissió d'Hisenda. Si no és així..., substitueix Joana Aina Campomar.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, idò endavant, té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Molt bé, gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc vull agrair la presència dels síndics de la Sindicatura de Comptes, i evidentment també l'exhaustivitat dels informes que ha presentat avui, aquests quatre informes: el del sector públic local de l'exercici 2016; el del compte general de l'Ajuntament de Palma, que efectivament s'han explicat els motius pels quals era ja molt tardà, de 2010 i de 2011; el consolidat de comptes generals de les entitats locals de l'exercici 2015; i finalment l'anàlisi de l'endeutament de les Illes Balears a 31 de desembre de 2016.

Molt per damunt, efectivament, com l'anterior portaveu, també efectivament he de manifestar aquesta preocupació per l'ano-rendició de comptes en els casos del sector públic local, que es reitera en distints..., o no s'han retut o es rendeixen tard, i fer-nos nostres també totes les recomanacions que es fan, però sobretot de la transparència, que des de la Sindicatura de Comptes s'han llençat.

Jo, pel seu interès polític, també com el Sr. Camps -crec que serà en l'única cosa en què coincidirem-, em centraré sobretot en l'informe 144/2017, respecte de l'endeutament, i efectivament s'ha de constatar una qüestió que des del meu grup també hem defensat sempre, i és la problemàtica de finançament que em arrossegat les Illes Balears, històrica, perquè tot el període que s'analitza és prou ample, crec que és important tenir aquesta visió, des de 1997 a 2016, i que a més ha tengut distintes etapes segons els models de finançament però hi ha algunes qüestions que s'han anat repetint. En primer lloc, efectivament, la major part del període hi ha hagut un finançament per davall de la mitjana a excepció dels darrers anys, en què sí que el finançament ha estat de la mitjana, però sempre hi ha algunes regles del mateix sistema de finançament que acaben perjudicant les Illes Balears; i el no compliment del principi d'ordinalitat, que a dia d'avui encara es manté, i evidentment aquesta és una qüestió que sí ens ha preocupat. Una de les recomanacions diu que s'ha de fer força per a un

nou model de finançament, que jo compartesc, però que efectivament no depèn ni de la Sindicatura de Comptes ni exclusivament del Govern de les Illes Balears, sinó que depèn sobretot de la voluntat del Govern central.

I efectivament s'ha de constatar, juntament amb la Sindicatura de Comptes, que sempre hem arrossegat qüestions com per exemple l'insuficient finançament que va provenir d'educació, o l'insuficient finançament que després posteriorment va venir amb la competència de sanitat. Que avui el Sr. Camps ens compari aquests traspessos d'educació i de sanitat i tot el que ha suposat d'esforç per a tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, d'esforç fiscal, d'esforç d'endeutament, d'esforç en recursos, amb el traspàs de competències turístiques fa rialles, per no dir altra qüestió. En qualsevol cas és vera que escoltant el Partit Popular sembla que no va tenir res a veure amb l'endeutament, perquè avui ha fet tota la seva qüestió en relació amb l'endeutament, amb la preocupació per l'endeutament, com si els governs del Partit Popular no haguessin tengut res a veure amb aquest endeutament, i també em preocupa que sembla que el Sr. Camps, com que... ja li va bé que els sistemes de finançament que hem tengut hagin perjudicat les Illes Balears i que hagin estat insuficients.

En tot cas, efectivament, es valora per part de la Sindicatura de Comptes aquest infrafinançament amb una xifra al voltant dels 3.359 milions d'euros, que ja n'hi ha, que es podrien haver fet moltes qüestions, però això és si estiguéssim a la mitjana; però si tenguéssim en compte altres factors que crec que s'han de tenir en compte, com el major cost de la insularitat, com el fet que el cost de la vida aquí també és molt més alt, etc., estic segur que, com el mateix síndic de Comptes ha esmentat, a l'hora de tenir en compte tant pel que fa a l'endeutament com pel que fa a l'infrafinançament hi ha qüestions que es poden posar damunt la taula diverses.

En qualsevol dels casos sí que és vera que, com es deia per part de la Sindicatura de Comptes del fons de liquidesa, del FLA, que efectivament el fet d'haver disposat d'aquests recursos sense interès ha suposat efectivament poder accedir a uns crèdits que d'una altra manera el mercat no ens donava, però també s'ha de recordar una qüestió que pareix que el portaveu del Partit Popular avui oblida, que són les contraindicacions que aquest FLA té, perquè això no surt gratuït; l'interès és 0 però té altres contraindicacions molt importants que s'han de tenir en compte, una sèrie d'obligacions que s'imposen per part d'una altra administració, que evidentment disposant del teu propi finançament en el mercat privat no obtendríem o no hauríem de disposar, i per tant efectivament el que té en aquest cas la màniga és que el comanda i això és el que hem hagut de patir.

En qualsevol dels casos, jo sí que és vera que crec que hem de donar l'enhorabona a la gestió econòmica que hi ha aquesta legislatura, perquè si, efectivament, malgrat, com deia el portaveu del Partit Popular, s'ha pogut complir amb la regla de despesa i amb el superàvit i tot això, si s'ha pogut complir i, a la vegada, hem estat capaços de recuperar drets, d'incrementar

la despesa sanitària, d'incrementar la despesa educativa, d'incrementar la despesa social, que els treballadors i treballadores de tot el sector públic recuperin tots els drets que varen perdre la passada legislatura, que totes les convocatòries de subvencions i de convocatòries diverses s'hagin recuperat i per tant, haguem acabat amb l'època de les retallades i s'ha pogut fer tot a la vegada, d'això la veritat és que hem d'estar satisfets.

Isí que crec que en aquest sentit per tant, també contestar ja finalment quant a la davallada d'imposts. Jo crec que els impostos s'han evidentment d'utilitzar com a política fiscal, en aquest cas dirigir-los bé cap on volem, que no vagin damunt les classes mitjanes o amb manco poder adquisitiu. Però també tenir en compte que llevar impostos per llevar és baixar recursos i baixar recursos provocaria aquest dèficit que sembla que el Sr. Camps sempre ens adverteix de que no l'hem de llevar.

En qualsevol dels casos, jo crec que la conclusió que ens en podem dur de tot aquest informe és que, efectivament ha suposat una problemàtica per a les Illes Balears no disposar de determinats recursos, que no vol dir que l'infrafinançament sigui igual a endeutament, però segur que hi té molt a veure, ajuda i, efectivament, la major part de comunitats autònomes, no són tots els casos, però sí que en general la major part de comunitats autònomes que han estat infrafinançades, han hagut de recórrer a l'endeutament; una altra cosa és que després les polítiques hagin estat més adequades, o manco adequades, més ben gastats els doblers, o manco gastats. En qualsevol dels casos, disposar de 300, 400, 500, 600 milions d'euros anuals més, està clar que ajuda i molt a poder dur les polítiques que voldriem dur a terme i a tenir una sobirania fiscal que en aquests moments no tenim, precisament per casos com els que ens aplica el FLA, el Fons de liquidesa que se'ns imposa.

Reiterar les gràcies pels informes i per l'exhaustivitat del que han explicat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies. També donar la benvinguda als síndics. I començar amb l'informe més important entenc, almanco més important políticament, que es presenta el dia d'avui, que és l'informe relatiu a l'endeutament. La veritat és que, no sé si per falta de formació personal, o per la complexitat del tema, o pels dos factors, o per altres factors, arriba un moment que un està un poc embullat, i la meua intervenció intentarà plantejar dubtes, a veure si som capaç de desembullar-me un poc.

Primera qüestió. De les conclusions de l'informe, es desprèn que, diguem-ho així, l'endeutament de la comunitat autònoma és sostenible, és possible pagar-lo, no està fora de mare, per dir-ho de qualque manera, ho dic per centrar la qüestió. Però després, entenc que diuen que determinades anualitats hi pot haver dificultats, tot i que, en general, està controlat, diguem-ho així, a determinades anualitats pot haver-hi dificultats, però no en anualitats, diguem-ho així, llunyanes, d'aquí 25 anys, el 2020 és d'aquí no res, és d'aquí un any i mig, no és una anualitat que se'n vagi enfora de les previsions més a curt termini, per dir-ho de qualque manera.

Per tant, entenc que resultarà que el 2018 tendrem un bon exercici i les nostres xifres generaran un bon resultat, però resulta que al cap d'un any, com aquell que diu, tendrem moltes dificultats. Això és el que jo dedesc de les seves paraules, però m'agradaria que m'ho aclarís. I a més, aquestes dificultats es produiran no tant per la sostenibilitat o no del deute, sinó pels objectius que políticament altres institucions han decidit que s'han d'acomplir, he entès això. Això que vostè comentava de la reducció del deute, l'objectiu del 13%, el 29% existent, etc. M'agradaria que m'aclarís si és possible aquesta qüestió.

Segona qüestió que voldria aclarir. Manca de finançament, no s'ha traduït exclusivament en endeutament, no, es pot haver traduït en uns serveis públics inferiors als que presten altres comunitats autònomes, per exemple, no? I és possible que altres comunitats autònomes amb un finançament similar, o amb un infrafinançament similar no hagin generat tant d'endeutament perquè han tengut maneres externes de compensar aquest infrafinançament, per exemple pressuposts generals de l'Estat, inversions directes de l'Estat. És possible això, no? Perquè, és clar, per intentar centrar la qüestió, entenc que molt sovint deu ser així, perquè a les Illes Balears es produeix la característica que existeix infrafinançament, que som a la cua dels pressuposts generals de l'Estat, que tenim un creixement poblacional, que tenim una població flotant, és clar, totes aquestes circumstàncies, aquest conjunt de circumstàncies fan que el nostre infrafinançament sigui, tornam a la paraula màgica, més insostenible que altres infrafinançaments d'altres comunitats autònomes, que tenen maneres, o han tengut possibilitats de compensar-ho.

No ho sé, és una manera de veure-ho, perquè és clar, com deia el Sr. Camps, si miram l'infrafinançament per models de finançament autonòmic, les xifres poden ser molt paradoxals. Però jo li deman, la majoria de l'increment de l'endeutament, no a les Balears, que ja ho sabem, a les altres comunitats autònomes també es produeix en els anys de crisi? He de suposar que sí, però m'agradaria que em contestàs aquesta pregunta, ho dic perquè, lògicament, el model de finançament pot generar un infrafinançament a determinades comunitats autònomes, però en temps de crisi, amb una caiguda molt gran dels ingressos, evidentment aquest infrafinançament es fa més difícil de pair i més difícil de compensar a través d'altres vies. Però m'agradaria que ens donàs un poc la seva visió.

Tercera qüestió. Vostè ha parlat que a determinats exercicis s'ha fet una política pro-cíclica, la qual cosa no és

positiva, m'agradaria que em digués a quins exercicis, que concretàs.

Iens diu, i aquí ho han dit altres portaveus, utilitzen aquesta expressió d'"economia domèstica dels ciutadans", bé, jo sincerament els he de manifestar que jo som molt escèptic que un determinat equip de govern funcioni com una "economia domèstica", per què som molt escèptic? Perquè les legislatures tenen quatre anys i perquè jo no veig cap Govern de cap color polític que quan li toqui a ell, hi hagi una bona conjuntura, hi hagi molts d'ingressos i diguin, saps què? No gastaré, és a dir, no faré escoles, no faré carreteres, no faré hospitals i el que faré és estalviar perquè quan hi hagi una època difícil. No sé si el síndic veu aquest escenari, jo, sincerament, no veig aquest escenari, i crec que venir aquí i dir, "economia domèstica" i farem com els ciutadans; bé, els ciutadans sí que ho fan això, tots ho fem això, estalviam quan podem, però això, així com funcionen i estan constituïdes les institucions públiques, sincerament, ho veig complicadet que es faci.

Però bé, el que jo planteig és quines regles ens podríem donar perquè, diguem, això no depengués de la voluntat del governant de torn, sinó que això fos una obligació. I si això fos una obligació, li deman, la regla de despesa és aquest mecanisme? Encara que el Sr. Camps de vegades estigui molt content de la regla de despesa, tampoc no acab de veure..., no dic que s'hagi d'eliminar, perquè crec que ningú no diu que s'hagi d'eliminar la regla de despesa, sinó que hi ha moltes possibles maneres de fer la regla de despesa. Per tant, davant aquesta necessitat de tenir una regla, un mecanisme per ajudar que no es produeixi aquesta política procíclica, quina proposta es podria donar? És la regla de despesa la resposta? És una pregunta que li vull llançar.

Quarta qüestió, vostè, és vera el que deia el portaveu de Podem, és clar, a un moment determinat vostès diuen s'ha d'ajustar la despesa o s'han de fer actuacions d'augmentar pressió fiscal o redefinir la política fiscal. Quan parlen vostès a l'informe de redefinir la política fiscal es refereixen al Govern de les Illes Balears o fan una visió més general? Ho dic per la capacitat limitada que tenen les Illes Balears en redefinir la política fiscal. Al nostre grup parlamentari ja li agradaria que les Illes Balears poguessin redefinir la política fiscal, però no sé quina disponibilitat, quin marge de maniobra, quines competències, quina capacitat d'autogovern tenim per poder fer aquesta redefinició. M'agradaria que m'aclarís si es refereix, diguem, al marc fiscal general estatal o es refereix concretament a les capacitats que tenen les Illes Balears, que en aquest cas crec que són, ja dic, escasses.

En relació amb l'informe de les entitats locals, a part de compartir, no ho sé, la preocupació, la sorpresa, la indignació que les principals institucions locals, les principals entitats locals no compleixin que són, diguem, les que tenen més interventors, les que tenen més tesorers, les que tenen més possibilitats de fer les coses i resulta que compleixen les que tenen manco capacitat, a part d'això i... bé, i també de constatar, per què no fer-ho?, que a Menorca sembla que compleixen molts d'ajuntaments perquè el consell els ajuda,

però el consell no s'ajuda a si mateix perquè el consell no aconsegueix, no?, la qual cosa també... diguem-ho així, és el sùmmum.

A nosaltres ens agradaria demanar, bé, jo crec que els resultats de les entitats locals són molt positius, crec que és una valoració que podríem compartir, que l'endeutament està absolutament controlat, i aquí, a un moment determinat es diu, es recomana, la reducció del pagament a creditors, dels terminis entenc, i del termini de cobrament dels proveïdors entenc. Hi ha una constatació que hi ha un gran retard a les entitats locals en aquest sentit, és una pregunta que no m'ha quedat clara a l'informe i com que fan aquesta recomanació.

Després, fan també una altra recomanació del cost mitjà dels recursos humans. Entenc que hi ha diferències salarials en els diferents ajuntaments, però clar aquesta recomanació que es fa es fa per mitjana del que paguen en general perquè no es fa analitzant la casuística i l'especificitat que puguin presentar els diferents ajuntaments en diferents grups A, B, C, etc, no?, perquè, és clar, això requeriria una complexitat d'aprofundir més a la realitat de cada ajuntament i seria molt mal de comparar, però m'agradaria que m'aclarís aquesta qüestió de com es fa aquesta recomanació del cost mitjà dels recursos humans.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, però, atesa l'absència del portaveu, passam al Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president. Bones tardes als síndics, a tot l'equip. Bé, jo començaré referint-me a les entitats locals, perquè, més enllà d'aquest incompliment al que feia referència fa un moment el Sr. Melià, dir que és constatable en diferents aspectes de l'informe, a mi m'ha cridat l'atenció un any més, perquè tampoc no és un clàssic, és a dir, totes aquelles coses que es van repetint com a recomanacions que solen ser tendents, com a mínim, a una eficiència en la gestió i que, en canvi, segueixen allà, segueixen allà perquè lògicament no correspon a la Sindicatura arreglar-les sinó en tot cas detectar-les i avisar d'això.

Però, és clar, ens podem felicitar de la contenció, per dir-ho així, de la despesa, però alhora tenim, segons el mateix informe, tota una sèrie d'organismes, de fundacions, de consorcis que tenen una activitat pràcticament nul·la, segons se'ns indica, i que, en canvi, són allà, existeixen, no?, començant per aquesta entitat menor de Palmanyola que això sí que realment és un clàssic de tots els informes.

Llavors, a mi m'agradaria saber, bé, parla, per exemple, també d'avaluar periòdicament la sostenibilitat econòmica de les entitats, m'agradaria molt saber aquest periòdicament

exactament què hauria de ser com a recomanació? És a dir, si aquesta avaluació hauria de ser anual, hauria de ser de l'ordre que fos, jo entenc que anual, de qualque manera ja es fa a través de la Sindicatura, no?, però entenc que aquí hi ha d'haver un... que la proposta va més enllà d'aquesta periodicitat.

Abans el Sr. Melià parlava també de la gestió de recursos humans, també són coses que, com a mínim, com a advertiment fan pensar que hi ha molt a millorar, que queda molt per fer en aquesta gestió perquè sigui efectivament eficient, com quan ens parla de racionalitzar l'organització, per exemple, aquesta idea de serveis comuns, que també és una idea reiterada, i que sembla aconsellable en el cas de municipis molt petits on efectivament la duplicació de determinades prestacions, doncs, té un cost que fàcilment seria reductible si realment hi hagués aquí una coordinació d'aquests serveis.

En tot cas, hi ha tota una sèrie, diguem-ho així, de qüestions vinculades a les entitats locals que no pel fet de ser habituals jo crec que si per part evidentment dels síndics hi hagués alguna explicació que vagi més enllà d'aquestes recomanacions, és a dir, alguna mesura fins i tot més concreta jo també agrairia que m'ho comentàs.

Respecte de l'informe, bé, jo he tingut la impressió, pel que he llegit, que he de reconèixer que no és tot l'informe sinó només a parts, no?, i després amb les meves lògiques limitacions, tal vegada és una prevenció màxima, que, a més l'entenc perfectament per part de qui ha fet, de qui ha treballat això, una prevenció màxima, diria jo, respecte del mecanisme del sistema de càlcul, de l'anàlisi en general, hi ha incerteses, hi ha determinats supòsits que ens farien (...), hi ha alternatives possibles segons de què parlem, i això fa pensar que quan parlam d'infrafinançament també ho fem sobre d'un finançament que ja és de per si opac, és a dir que ja és de per si conflictiu el finançament en si, no? La meua pregunta és si realment aconseguirem sortin-nos-en mai d'aquesta espècie de laberint en què no sabem molt bé com es calcula el finançament, per molt que hi hagi evidentment hipòtesis diverses, però tenim sistemes de càlculs diferents, les famoses balances fiscals, etc., i després, és clar, quan intentam també veure a partir d'això, d'això que tenim, i de com ha evolucionat aquest sistema de finançament autònom al llarg dels anys evidentment, com bé explica l'informe, s'ha de fer un anàlisi també per etapes, si realment arribarem mai a saber... aquí hi ha una xifra, però una xifra que és qualificada de podem suggerir, però no afirmar rotundament, i és lògic, no?, és lògic per tota la resta, però, més que en relació amb la xifra particular de Balears i en què pot ser, la meua pregunta aniria un poc més enllà: si realment arribarem mai a poder definir de qualque manera què seria un finançament just a partir de la situació en la qual ens trobam.

I res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Alcover, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, voldria donar la benvinguda, primer de tot, als síndics i a la secretària de la Sindicatura i gràcies per l'exposició extensa d'algun punt. Jo... bé, diré dues cosetes que no m'han quedat clares supòs que perquè no les he enteses bé, o sí, però, en tot cas ho demanaré, respecte dels dos primers he cregut entendre que a l'any 2015 hi havia un 60% de municipis amb pressupost prorrogat, la qual cosa a mi m'ha semblat una barbaritat, moltíssim, però no sé si és que ho entès bé o és que ho entès malament, no ho sé, i no tenc els informes aquí per...

I després, també s'ha dit que ningú no entrega els comptes consolidats, però realment hi deu haver municipis que no importa consolidar amb ningú. Per tant, la seva pròpia liquidació deu ser els comptes consolidats ja, en els municipis molt petits supòs que deu ser així. En tot cas, supòs que tampoc no es deu referir a l'informe de l'Ajuntament de Palma perquè aquest entenc que sí que l'entrega consolidat.

Respecte de l'Ajuntament de Palma, pegaré el bot i després ja faré l'endeutament, és vera que s'ha explicat i la raó crec que és poderosa, no hi ha res a dir, però és inevitable pensar que sí que perd una mica d'eficàcia el fet de presentar l'any 2018 un informe dels anys 2010 i 2011, d'això supòs que tots en som conscients. I bé, la pregunta seria si de les limitacions, excepcions i incidències que hi pugui haver durant aquests anys han notat qualque millora des de la darrera fiscalització que feren a l'Ajuntament de Palma.

També m'he pensat entendre, però segurament també ho he pensat, ho he entès malament, que l'EMOP, que la venda de l'EMOP a l'SMAP, que es va fer a l'any 2011, s'havia d'imputar a l'any 2009, però segurament ho he entès malament, perquè ja dic si es va fer a l'any 2011...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... ah!, el 2012, idò ho he entès malament doncs, ja està, aclarit.

Bé, només voldria dir també que les operacions de crèdit no eren per finançar inversions, en general eren per refinançar l'amortització de les operacions d'endeutament que hi havia aquells anys, tant el 2010 on hi havia el pacte, com a l'any 2011, que la majoria d'exercici va ser del Partit Popular, en això no es va canviar, és vera que a l'any 2011 varen començar a fer operacions d'endeutament dels plans aquests del ministeri per pagar proveïdors, etc.

Vull recordar que, al contrari que a l'ib-salut, a l'Ajuntament de Palma la Sindicatura sí que ha emès opinió favorable o ha emès opinió a l'ajuntament, ho dic pel comentari que ha fet el Sr. Camps, no me'n podia estar.

I també volia fer una pregunta, perquè és que he vist (...) 65 que, és clar, diu que els anys 2010 i 2011 no s'ha complert amb l'estabilitat pressupostària, però curiosament diu que a l'any 2010 hi va haver un error d'imputació de les liquidacions

negatives de l'any 2008, que es varen imputar totes allà, que no es tocaria i que si no s'hagués fet acomplíem amb l'estabilitat pressupostària a l'any 2010, el pacte. En canvi, a l'any 2011, malgrat que es va fer el mateix criteri, si es resta segueix sense acomplir l'estabilitat pressupostària, més PP que pacte. És una pregunta.

Finalment, vull dir, i aquesta també va... la reflexió va per la comunitat autònoma, que s'ha dit per part qualque portaveu el tema de l'endeutament de l'ajuntament, l'endeutament de l'Ajuntament de Palma no és un problema en si mateix i no ho ha estat mai. El fet que tenguí a l'any 2010 o 2011, devia tenir 200 i busques, no arribaven a 300 milions d'euros, a un pressupost consolidat de 600 milions o a un pressupost propi de 400, no implica cap problema en principi.

És més, a la comunitat autònoma -i ja pas, he acabat amb l'ajuntament i ja pas al de la comunitat autònoma-, que s'han dit moltes coses, en alguna podria estar d'acord, en moltes no, també ja ho dic obertament, crec que en algunes discrepam, també s'ha dit que no és insostenible el deute, i jo crec que no és insostenible, el problema del deute és si se segueix creant el deute infinitament, així evidentment serà insostenible, però el fet de tenir un deute de, números rodons, 9.000 milions d'euros, 8.800, els que vulguin, 9.000 milions números rodons, no ha de ser insostenible.

I pos una comparativa, a mi tampoc no m'agrada com al Sr. Melià la comparativa amb economia domèstica, no parlem del mateix, eh?, no parlem del mateix, però fins i tot comparant aquest sistema -i faré una reflexió una mica perversa, ja ho dic per endavant, eh?-, però quan jo..., i em pos a mi com a exemple, em vaig comprar la casa on visc, encara pag la hipoteca, vaig fer una hipoteca a vint anys i em vaig endeutar per valor de sis o set vegades el que cobrava cada any, sis o set vegades el que cobrava cada any, o vuit, no ho he calculat, que és el que fa tothom, eh?, el que fa tothom. Si un compra una casa de 300.000 euros, 200.000 euros i cobra 30.000 s'està endeutant per set vegades més el que cobra cada any. La comunitat té un pressupost de 5.000 milions d'euros i té un deute de 9.000, si fem la comparativa amb l'economia domèstica, que jo crec que no s'ha de fer, jo crec que no s'ha de fer, però... si prenem aquests paràmetres, també podríem tenir el dubte de si estam bé o no.

Quin és el problema? És clar, jo m'he endeutat per comprar una casa, no m'he comprat..., no em vaig endeutar en 200.000 euros, jo o un altre, per comprar un Ferrari, això seria un disbarat, o per comprar paper de vàter, això seria un disbarat, o despesa corrent, un altre disbarat, efectivament, depèn del que es faci; si es fa Palma Arena i metro, evidentment, com que no s'utilitza és un disbarat; si es fa un hospital perquè no hi havia hospital, és una inversió vital i s'ha de fer; i s'ha de fer.

I aquí llig amb altra reflexió, que, des d'un punt de vista economicista és possible que tenguí raó, però el govern, no aquest, qualsevol govern no només ha de mirar en termes economicistes. Dit d'una altra manera, l'equilibri pressupostari no ha de ser l'objectiu, no ho pot ser, l'objectiu.

Podem discutir si ha de ser un mitjà per arribar a un objectiu i fins i tot li vull dir que podria ser un mitjà per arribar a un objectiu, però no l'objectiu en si mateix, entre altres coses perquè si fos l'objectiu seria molt senzill de complir, molt senzill, i altres vegades en aquest parlament he posat el mateix exemple, i m'agrada posar un exemple extrem per veure la barbaritat del que suposa això, si l'objectiu és l'equilibri pressupostari, tanquem Son Espases. És una barbaritat, però... se'n moririen 3.000, bé, és igual, però l'objectiu l'aconsegüim. El problema és que no és l'objectiu l'equilibri, és mantenir una economia sanejada donant els serveis que necessiten els ciutadans, i aquí rau la dificultat: quin serveis necessiten els ciutadans? És clar, n'hi ha prou amb Son Espases? Hem d'invertir més? Manco? Tot això és el difícil, però l'equilibri per si mateix no és l'objectiu.

I no vull dir que s'hagi de generar dèficit, eh?, no, no estic dient això, però, tornant a l'economia domèstica, si jo no tenc per menjar, aniré al banc a demanar 100 euros per anar a comprar o per anar a dinar i per menjar la família, és igual, em serà igual, la necessitat és el primer i l'economia que se'n vagi... Per tant, no només és l'equilibri, no només es pot mirar des d'un punt de vista economicista.

La regla de despesa, bé, aquí s'ha lloat molt, realment s'ha complit enguany. He cregut entendre, avui dec tenir les orelles malament, em sap greu i deman disculpes, però he pensat entendre que havia dit que no s'acomplia la regla de despesa, no?, idò s'ha complit; a més, s'han complit tots, s'han complit tots, tots els criteris que marcava, tant endeutament com dèficit, regla de despesa, període mitjà de pagaments, si s'han complit tots... Quan no es complien era a la legislatura passada, que era quan governava el Partit Popular.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, no, però això són números, això són números, són números, no són res més. A la legislatura passada no es complien, fins i tot ha dit: vàrem haver de pujar els impostos. Escolti, si es varen presentar a les eleccions prometent baixar els impostos... i ho justificaven, cercle virtuós, es baixen d'imposts, per tant, la gent té més doblers, inverteix més i hi havia els mateixos impostos que han baixat recaptant més. La Corba Laffer, si està inventat, però no s'ha demostrat mai aquí en aquesta comunitat aquesta corba, eh?, mai, mai..., mai, mai, però bé, ells hi insisteixen. Fins i tot s'ha dit, perquè jo és que... és clar, n'he vista una que..., n'hi ha alguna que és feixuga, aquí s'ha dit que les retallades varen ser a causa de les males polítiques del segon pacte de progrés i, evidentment, per extensió, a Espanya per les males polítiques del Sr. Zapatero, això no s'ha dit, però s'acaba de confirmar.

És clar...

(Se sent una veu de fons que diu: "era bo d'endevinar")

(Rialles i remor de veus)

No era molt complicat.

Per això ara fa una setmana ens acaben d'amençar d'impugnar la sanitat universal que ha fet aquesta comunitat, perquè fa vuit anys es varen fer males polítiques; no, és que no era un tema econòmic, era un tema ideològic, perquè si fos econòmic no hi hauria cap problema. Ara tenim superàvit, tenim tots els...; per què ara ens han d'impugnar la sanitat universal? L'ha traït el subconscient, al Sr. Camps, avui; avui i cada dia, però bé, avui...

(Remor de veus i algunes rialles)

...però avui especialment, perquè realment la sanitat universal ara, aquí, no és un tema econòmic, no ho és, però ens amenacen d'impugnar-la, per què?; és perquè fa vuit anys hi va haver una mala política, una mala decisió econòmica? No, què té a veure?, no; potser serà perquè som catòlic, però a mi m'agrada que encara que vengui un immigrant il·legal, si està malalt, jo vull donar alguna cosa dels meus impostos, de l'IRPF que a mi no m'importa pagar, per curar-lo. Jo crec que aquest debat no s'hauria de..., seria absurd. Idò és aquest debat, que està damunt la taula ara, és aquest, no és si pagam més, si pagam menys, si ens hem d'endeutar més, si... És aquest, és aquest. L'objectiu nostre no pot ser l'equilibri, i no vull dir amb això que hagi de ser el dèficit, ha de ser donar un bon servei i incrementar la qualitat de vida dels ciutadans, és aquest, evidentment amb una bona gestió econòmica, però això és el que fa aquest govern. Aquest govern -ho ha dit el Sr. Barceló- ha retornat molts de drets a la ciutadania, ha revertit moltes retallades, i ho ha fet amb una excel·lent gestió econòmica. És que és això el que s'ha de fer, és això.

Respecte al fet que no es pot definir l'infrafinançament o l'endeutament que és degut a l'infrafinançament, no estic d'acord, tampoc, no estic d'acord; es pot fer, es pot dir. Vostè ha començat dient que l'informe estava ple de condicionants; si passa això hi hauria una conclusió de l'informe; si passa una altra cosa, n'hi hauria una altra. En això estic totalment d'acord, evidentment, però es podria dir que si nosaltres haguéssim estat durant 10, 15, 20 anys a la mitjana del finançament, si -condicionant- si tots aquests doblers els haguéssim destinat a finançar el que es va destinar a endeutament seria menys endeutament; per tant això seria un infrafinançament, això seria deute lligat a l'infrafinançament, evidentment en condicional, com tota la resta de l'informe, vostè ho ha dit, hi estic d'acord, aquí hi ha d'haver condicionants, però aquest en podria ser un. Que n'hi podria haver d'altres?, sense dubte, no ho pos en dubte, però aquest podria ser-ne un, aquest podria ser-ne un.

Que es un tema subjectiu el tema de l'infrafinançament. Fins a un cert punt, fins a un cert punt sí, però jo no tenc coneixement -potser vostè em contradiu- jo no tenc coneixement de cap regió, no país, cap regió europea que en un moment donat aportàs el 16% per damunt de la mitjana i rebés el 4% per davall de la mitjana, cosa que en aquesta comunitat ha passat. Per tant subjectius és...; això a Extremadura, per posar nom i llinatges, no ha passat mai. Per tant sí que té nom i llinatges l'infrafinançament, sí que es pot posar cara i ulls. És vera que després ho podran discutir, es podrà discutir, però sí que tenim raó que ens vessa, i si no

tregui'm una regió europea que sigui tan donadora i menys receptora com aquí. No la trobaran perquè no hi és; la Constitució alemanya ho impedeix, això, impedeix donar més i rebre menys, per la constitució, això està a la constitució, no es pot. Això només passa a Espanya, a Espanya i en aquesta regió. Però bé, en qualque moment haurem de dir basta, i una de les maneres de dir basta és que per exemple ens condonin part del deute, cosa que també ha demanat aquest govern, amb oposició del Partit Popular, d'aquí, perquè resulta que ara el Sr. Montoro diu que bé, parlem-ne. Ja està bé!, perquè venint del Sr. Montoro no és precisament el que més va amollant doblers d'Espanya, és el contrari; per tant es deu poder fer. Si s'ha de poder fer, com que és un benefici tan gran per a aquesta comunitat, crec que tothom hi hauria d'aportar, però de moment el Partit Popular en aquesta qüestió en concret no ha aportat gaire.

Bé, si se m'acudeixen més preguntes els les faré. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per contestar les intervencions que l'han precedit, té la paraula el síndic major agraint-los -ja sé que són moltes preguntes- la màxima brevetat.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Moltes gràcies. Seré breu. Jo, si em permeten, contestaré les preguntes que afecten o que es relacionen amb el meu informe, i després el Sr. Toll exposarà les que... o resoldrà els dubtes que pugui haver-hi hagut sobre els seus informes.

Bé, vagi per endavant, així com a comentari general, que he posat de manifest des del primer moment que aquí, quan vostès han fet aquestes preguntes, hi ha una sèrie de qüestions que són objecte de valoració i que cadascú de nosaltres tindrà una valoració diferent. Per tant he intentat ser transparent en açò perquè després ningú no em digui "no, és que podria ser d'una altra manera"; evidentment, ho he dit des d'un principi. El que passa és que hem intentat acotar les coses per poder parlar en uns termes que són una mica col·loquials i, per altra banda, mínimament acceptats a la comunitat diguem de països que tenen models federals o semifederals, o estructures descentralitzades com a referent. Açò és important tenir-ho en compte.

Aniré ara contestant les dues o tres intervencions que hi ha hagut, les més rellevants. Cada vegada que venc aquí el Sr. Camps..., no ho sé, me'n vaig content, no?, perquè em dóna la raó de tot...

(Rialles)

... no sé si deu ser perquè tots dos som de Ciutadella, no sé si és perquè tots dos vam estudiar el batxiller a aules diferents però al mateix institut, o que vam estudiar la mateixa carrera a la mateixa universitat però a diferents grups. El que passa és que el que sí és cert és que, tot i que hem fet o tenim aquest

horitzó en comú, hi va haver classes a què jo vaig anar i a què ell no va anar, i viceversa...

(Més rialles)

...,i viceversa, dic, eh? Dic açò per un motiu molt senzill, perquè, com també hem dit abans, home, aquí cadascú agafa el que li agrada. Jo respondré al Sr. Camps, tot i que me n'aniré content ben igual.

La primera qüestió és que jo he parlat de regla fiscal, i ho deia també el Sr. Melià. Home, jo he parlat de la regla de despesa, però la regla de despesa s'ha de definir, igual que s'ha de definir com es calcula l'objectiu de dèficit, igual que s'ha de definir com es calcula l'endeutament sobre el PIB. Açò no és una cosa que fas amb un pim-pam, darrere hi ha molta estadística i molta dada que bàsicament nosaltres desconexem, que només coneix la Intervenció General de l'Estat o coneix el Banc d'Espanya, com fa les seves estadístiques; no està en mans nostres fer-ho, però he dit i mantenc que la regla de despesa és un bon objectiu. El Sr. Melià deia: "Bé, quina hauria de ser?". Jo no ho sé, no em correspon a mi perquè són decisions polítiques, però jo dic que alguna n'hi ha d'haver, i si és una regla de despesa que es lliga amb el PIB o que es lliga amb el creixement dels ingressos, bé, són dues opcions; aquí se n'agafa una però podria ser qualsevol altra. S'ha dit abans, hi ha un acord o hi ha bastant d'acord que hi ha d'haver una regla fiscal, i hi ha desacord en com s'ha d'instrumentar açò. Per tant la primera matisació al que ha dit el Sr. Camps.

Allò segon també és allò del FLA. Bé, allò del FLA ho he posat com un element positiu, i evidentment ho és perquè permet que els interessos siguin molt més baixos; el que no he dit, i el Sr. Camps com que no surt a l'informe tampoc no ho deu haver pensat o recordat, és que, home, clar, el FLA te l'han posat damunt, però a canvi l'Estat, quan va fer el model de finançament, una cosa que no va sortir a l'acord sinó que va sortir al butlletí oficial, quan es va publicar l'acord, el que també posava era que tots els increments retributius en matèria de tributació indirecta, és a dir IVA i IRPF, tots els increments derivats dels increments de tipus, açò s'ho quedava l'Estat; açò són 10.000 milions d'euros cada any. Vull dir que el que donam per una banda (...) treure per una altra; no sé amb quines xifres, si es poden comparar o no, però el que sí és cert és que hi havia una cosa però els increments se'ls quedava l'Estat, de manera que no és cert que rebéssim el 50% de l'IVA, de l'IRPF i d'impostos especials; rebíem el 50% menys 10.000 milions d'euros. No dic Balears, dic el conjunt de les comunitats autònomes, i a canvi hi havia un FLA, però el FLA es torna; allò altre no tornarà mai; el FLA s'haurà de..., el FLA i tots els altres instruments. Per tant han tingut un efecte positiu però a canvi de qualque cosa, sense entrar en les coses que suggeria el Sr. Barceló.

I després hi ha una altra matisació molt ràpida, i jo quan parlava de traspàs de competències de trilers, que és un joc de triler, ho he dit amb tot l'afecte del món i ho he dit de cara a l'Estat amb la comunitat autònoma. Jo de comunitat autònoma de cara als consells no hi he entrat, per tant el símil no sé si és

el mateix o no, jo puc assegurar que era prou diferent, el que jo vaig viure d'una banda a una altra, érem radicalment diferents. I quan jo dic joc de trilers ho dic en pla afectuós pel fet que hi ha algú que sap on és la pilota, però qui la té davant no ho sap. Jo no he dit després que hi hagi mala fe o bona fe o el que sigui, només el fet que qualcú sap on és la piloteta i la resta que hi ha davant no ho saben, i és un joc que, segurament, sempre jugues a perdre, d'acord?, com el joc del triler aquest.

Després, el Sr. Melià ha fet moltes reflexions que eren... bé, que eren molt interessants i alguna ha coincidit amb el Sr. Alcover, només entraré a una, jo he dit en pla col·loquial que l'administració en determinades situacions hauria de fer com fa una família, açò no vol dir que haguem de... era una forma de dir que hi ha determinats raonaments que una família aplica a l'hora d'estalviar, a l'hora de ser prudent, etc., que una administració no té perquè no fer-ho. Açò no vol dir que..., i ho he dit abans també, que l'endeutament no pugui existir, evidentment que ha d'existir l'endeutament i, ho he dit abans, per una qüestió intergeneracional perquè és bo que un usuari d'aquí vint anys d'una infraestructura la pagui, d'aquí 20 anys si és que està dempeus la pagui. El que no té sentit, i açò és en el que tal vegada podem discrepar, és que avui facis una obra i la paguin a 25 anys o la paguin a tres anys. Jo no diria mai del món que una escola que durarà 10 o 15 anys l'hagi de pagar una generació perquè seria injust.

Per tant, jo estic d'acord i qualsevol personal que vengui de l'àmbit macro estarà d'acord que hi hagi endeutament, el problema no és que estiguem d'acord amb el principi, el problema és que podem estar d'acord amb la intensitat d'aquest principi. Quan demanaven: és sostenible l'endeutament de Balears 9.000 milions d'euros a l'Ajuntament de Palma? Home, clar que sí, tenen Bèlgica i tenen Itàlia que tenen l'endeutament sobre el PIB es troba en el 130% i els belgues són la mar de feliços, segurament, i els italians supòs que encara més.

Aleshores, la qüestió no és aquesta, la qüestió és que ara Balears té un endeutament sobre el PIB que és el 30%, amb uns interessos que baixen dels 100 milions d'euros, i quan els interessos pugin, que inevitablement arribaran a pujar, sobre 9.000 milions d'euros que el tipus d'interès passi d'un 0,5, d'un 1 a un 3, home, els interessos que hi haurà es menjaran la despesa corrent que es té per fer altres coses, per tant, s'haurà de fer un esforç per una altra banda. Per tant, és de sentit comú poder reduir l'endeutament, perquè açò és el que faria una família en el moment que pugui. Què farà el Sr. Alcover quan li toqui la loteria, mantindrà la hipoteca o farà una amortització anticipada? Bé, no ho sabem, o ens convidarà a tots, no ho sé. Amb açò s'ha de tenir en compte que cada un faria una cosa diferent, i açò és l'important també, que les qüestions, aquestes qüestions de macro o de quina ha de ser la política i decidir un govern, si acceptam més o menys dèficit, vull dir, són qüestions ideològiques bàsicament, jo no hi he volgut entrar, per açò he dit, jo no valoraré si els objectius han de ser aquests o uns altres, jo sé que hi ha d'haver uns objectius i els objectius aquests són més o menys mal·leables, i que cada país, fins i tot no diria cada partit, cada país és diferent, a Estats Units els demòcrates i els republicans

coincideixen en moltes coses en relació als objectius de dèficit i de quines han de ser les regles fiscals en els estats i a la federació. Però bé, allò de l'economia domèstica era una llicència, per dir-ho de qualque manera, poètica, no una cosa que s'hagués de prendre literal.

Després el Sr. Melià demanava, bé, i com hem de redefinir la política fiscal? Redefinir la política fiscal bàsicament és decidir, i açò es pot fer, a qui carregues el pes de la pressió fiscal, i açò es pot canviar. Quin marge té la comunitat autònoma? Doncs, molt senzill, té l'IRPF que pot tocar-lo, tots els trams pot apujar-los tot el que vulgui, mentre no distorsioni l'escala progressiva, d'acord? Nosaltres tenim potestat normativa, Balears, vull dir, té potestat normativa en relació amb l'IRPF, podem tocar AJD, ITP, ara, tot açò és una decisió política, de taxes, etc., que tu acabes decidint qui carrega o sobre qui carregues la pressió fiscal. Quan nosaltres vam augmentar la pressió fiscal, és clar, al final no pots dir només augmentar la pressió fiscal perquè després aquesta pressió fiscal ha d'anar acompanyada amb com distribueixes aquestes càrregues, que seria aquesta estructura fiscal, que també es pot modificar, i que Balears té determinades coses que pot fer, no moltes, és cert, no moltes, però algunes sí. Per tant, aquesta és una part de la resposta.

Després també deia, home, hi ha comunitats autònomes que tenen menys recursos i gasten més i quina part s'explica per les aportacions de l'Estat. Bé, aquí tens el fons de... l'FCI, que ara no record..., el Fons de Competitivitat Interregional, després tindrà tots els convenis, etc., vull dir, és cert, però dintre de l'àmbit de la despesa sanitària pública hi ha poques coses que vinguin finançades per l'Estat. I atès... record que a Cantàbria li van pagar un hospital, nosaltres aquí vam pagar Son Llàtzer, Inca i per suposat Son Dureta nou, o Son Espases, i Cantàbria quan hi va haver el traspass li van pagar un hospital. Bé, hi ha coses d'aquestes, el que passa és que no crec que sigui... que resolgui tots els problemes o que açò expliqui els diferencials de finançament.

Després també em demanava vostè, totes les comunitats autònomes han augmentat l'endeutament? Sí, l'exemple més paradigmàtic de tots és el País Basc, el País Basc té un finançament molt, però moltíssim superior a la mitjana i l'endeutament des de 2009 cap endavant va passar d'uns 500 milions a 3.000 milions, el que passa és que ells encara tenen molt de marge. Per tant, l'endeutament ha augmentant tant a rics com a pobres, tant a ben finançades com a no tant ben finançades, no?

Després, bé, és cert, que també ho deia el Sr. Alcover, home, és cert que hi ha una part de l'endeutament que es deu a l'infrafinançament. Nosaltres no ens hem atrevit a dir és que siguin els 3.359,9 milions d'euros, açò és el que diem nosaltres; és evident que hi ha una part que sí, però nosaltres, la Sindicatura, no ha volgut prendre part o no ens hem volgut ficar en aquesta estimació, perquè aquesta estimació, si ja els 3.359,9 milions d'euros són una estimació que té càrrega subjectiva, imaginin què seria després decidir quina part de l'endeutament pot ser a causa de l'infrafinançament o no. I ja no dic entrar a la qüestió que plantejava vostè, de dir, bé, a

veure, quines d'aquestes obres són... no dic la paraula, però entenc legítimes o il·legítimes, que és una paraula que de vegades surt, açò (...) la Sindicatura, jo demanaria per favor que no se'ls ocorri demanar-ho perquè ens posaran en un problema que serà prou greu.

I per acabar amb el Sr. Alcover, només un comentari, bé, l'infrafinançament és una qüestió que és, el que diem, és subjectiva, és subjectiva en relació a quan estarà contenta una comunitat autònoma o quan una comunitat autònoma dirà que està ben o mal finançada, cada una tindrà una idea diferent. Jo no dic que aquella que tenguim... o un país, com per exemple Espanya, que una comunitat autònoma que recapta 27 punts per sobre de la mitjana i rep 4 punts menys de la mitjana, no sé quina deu ser, està bé o malament, jo no he dit açò, jo el que dic és que de cara a fer l'estudi necessitàvem trobar un referent i el referent aquest, nosaltres, el que hem triat nosaltres és la mitjana. Què pugui ser un altre? Perfecte, però jo necessit o nosaltres necessitam trobar un referent per poder fer després les comparacions. En general, és la mitjana, el que comentava d'Alemanya, el que comenta de Canadà, d'Àustràlia, etc., sempre el referent acaba sent la mitjana, que és el que hem intentat emprar nosaltres i d'aquí hem calculat l'infrafinançament. Podria ser un altre? Perfectament, però, com que en aquest sentit el Parlament no ens va donar pistes, nosaltres hem fet aquest criteri, hem seguit aquest criteri i evidentment un altre criteri seria perfectament assumible, però els puc dir que seria assumible, però no seria estàndard. I amb això acabaria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a torns de rèplica. Pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Antoni... sí, perdó? Ah!, disculpin. Té la paraula.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messía i Gil):

Gràcies, Sr. President. Contestando en grupo a las incidencias que ustedes comentan. En materia de rendición no vamos nada mal, la rendición en plazo el 17 de octubre era del 67%, unos pocos meses después esta rendición ya está en el 93% y prevemos que se vaya a cerrar en el 100% a fecha de hoy, como les comentaba, que eran cuatro ayuntamientos pequeños cuyas cuentas ellos no las pueden rendir por carecer de medios y se las rinde el Consell Insular de Mallorca a través de su servicio de asistencia técnica cuyo responsable ahora se ha jubilado, hay una persona que lo ha sustituido y tenía que coger el ritmo suficiente como para poder ayudarles a presentar esa rendición en plazo.

Cuando hablamos de transparencia en la rendición de cuentas, nos referíamos a publicarse en plazo, no a otra cosa, ¿cómo actuamos?, pues nosotros hacemos requerimientos continuos a los responsables, a los responsables de rendir la cuenta que son los alcaldes. Cuando se planteaba el tema de multa o sanciones en Balears hasta la fecha no lo hemos necesitado porque tenemos una rendición no... excelente en

plazo, pero sí fuera de plazo muy buena. En cualquier caso, si ustedes lo consideran suficiente como órgano del Parlamento pueden proponer la modificación de la ley de la Sindicatura incluyéndonos esta competencia. Canarias lo hizo porque tenía un problema importante de rendición, no así lo tiene Baleares, y la rendición mejoró de forma sustancial.

Sobre este tema también, sobre el tema de los controles *ex ante* y *ex post*, recuerden ustedes que el 27 de julio del 2016, el Consejo de la Unión Europea hizo una advertencia muy potente a España, de una parte nos decía que convendría que tuviésemos el déficit (...) en 2018, pero también hablaba del marco de transparencia. Nos incidía en transponer todas las directivas comunitarias básicamente en materia de contratación pública, porque entendía que la falta de transposición de estas directivas, básicamente la 24/2014, incidía en déficits fiscales, y advertía seriamente sobre reforzar los controles *ex ante* y *ex post*, evidentemente controles internos o controles exteriores, bien sea por intervención general o intervención de cada entidad o por las sindicaturas de cuentas.

El reforzar esos mecanismos también implica reforzar el personal de esos órganos. Ello también, entiendo que ayudaría mucho a mejorar la rendición sobre todo, por ejemplo, en entes como el Ayuntamiento de Palma, les comentaba que cuando los auditamos se colapsan y tardan seis o hasta nueve meses en contestar a nuestras rendiciones. De hecho, ellos en alegaciones reconocen por escrito esta circunstancia.

Me preguntaban sobre el pago medio a proveedores y liquidez excesiva, sí, está en 71 días, las corporaciones locales en estos ejercicios, y cuando nos referíamos a reducir endeudamiento o acortar el pago a proveedores nos referíamos exclusivamente a aquellas entidades que a 31 de diciembre alojan un saldo de liquidez que consideramos excesivo, que les permitiría rebajar ese ratio de 71 días.

Me preguntaban sobre la sostenibilidad económica de las entidades locales y la recomendación que hacemos, la hacemos en base a la Ley 27/2013, la LRSAL, a la del sostenimiento de administraciones locales, la cual por otra parte prevé que en aquellos municipios de menos de 20.000 habitantes sean los consells insulares los responsables de determinar la coordinación en la prestación de determinados servicios municipales que consideren esenciales. Fíjense ustedes que los que reflejamos en el informe son básicamente ayuntamientos muy pequeños.

En materia de recursos humanos del informe se desprende que el 36,8% de sus gastos sobre ingresos recurrentes es lo que comprende la materia de capítulo 1, los costes por empleado público son muy diferentes, lo son por islas y lo son también en función de los análisis que hemos realizado, de la información que nos han enviado los entes, de la cantidad de técnicos que tengan en sus plantillas, lo que esto suponga sobre el resto de personal, de las retribuciones que tengan cada entidad local, que son muy diferentes.

En el consolidado, además, tengan ustedes en cuenta, por ejemplo en el caso de Palma o Calvià, en grandes ayuntamientos donde sube el ratio de capítulo 1, hay que tener en cuenta que inciden factores muy importantes como puede ser la turnicidad, como pueden ser horas extras, como puede ser la nocturnidad en determinados servicios que se prestan. Y también hay otra cuestión importante que es la decisión que haga cada entidad local o cada corporación local de servicios que se externalizan o no, lo cual lógicamente tiene su repercusión en más o en menos en capítulo 2 o en capítulo 1.

Respecto a presupuestos prorrogados, sí, efectivamente, el 60,3%, a 1 de enero de 2015, no los tenían aprobados, con lo cual tuvieron que prorrogar el del ejercicio anterior.

Nos preguntaban también sobre las evoluciones de las incidencias y recomendaciones en Palma. Bueno, esto lo iremos viendo en la fiscalización del 2014 que se va a presentar en breve o en la del 2015.

En el 2010-2011, lo que usted me preguntaba sobre el Plan de desequilibrio financiero, los presupuestos se aprueban y se liquidan con desequilibrio porque las diferencias entre ingresos y capítulos de uno a siete arrojaban un resultado negativo.

Usted me hablaba de algunas operaciones que podían haber determinado que no se produjese esa situación, pero no es así porque el déficit en el año 2010, que se autorizó, sobre ingresos financieros no recurrentes, el déficit máximo era de 5,53, en el 2011 era del 4,39, y los presupuestos que arrojaban tanto liquidación, perdón como iniciales como liquidación excedían de esas cuantías y las partidas a las que ustedes se refería eran neutras en cuanto al cálculo del déficit; es decir, no hubiesen influido en las mismas, motivo por el cual por otra parte el ayuntamiento aprobó un plan de reequilibrio financiero..., sí, sí, lo decimos ahí, eh?, lo decimos ahí.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn de rèplica, Sr. Camps, cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Després de les explicacions i de les intervencions dels portaveus, la conclusió a la qual arrib és que ha esclatat la bombolla, s'ha acabat la pel·lícula on vivien la consellera i els partits que li donen suport i hem davallat a la realitat -i hem davallat a la realitat- perquè un rere l'altre l'argumentari que ens ha volgut vendre durant aquesta legislatura ha caigut només amb aquest informe.

I ha caigut en diverses qüestions, una amb el..., per exemple amb la regla de despesa. Deia el Síndic Major: la regla de despesa és bon objectiu, alguna n'hi ha d'haver, açò són paraules textuales. I aquí s'han presentat PNL per eliminar la regla de despesa, en va presentar el Partit Socialista. Per

tant, no ens venguin avui -com deia el Sr. Melià- que ningú no proposa eliminar la regla de despesa, -no, no-, no, aquí s'ha proposat eliminar la regla de despesa, quan és un element fonamental i necessari per poder mantenir la solidesa dels comptes públics.

Una altra qüestió: el Fons de liquiditat, que també la consellera, tot ha estat criticar el Fons de liquiditat, fins i tot el Sr. Barceló avui ens deia que ens han imposat el Fons de liquiditat, quan és una qüestió optativa. A ningú no se l'obliga. No, no, a ningú no se l'obliga a acollir-se al Fons de liquiditat autonòmica, si ho fan és perquè és millor açò que les condicions de mercat, perquè deia el Sr. Barceló, diu: "és que hi ha contraindicacions"; però aquestes contraindicacions deuen ser... no deuen ser suficients com per rebutjar el FLA i anar al mercat lliure. Però és que ho posen els seus mateixos informes, que és impossible en aquests moments anar al mercat lliure.

Per tant, un altre..., és a dir, açò ha estat un altre dogma de fe de l'esquerra que ha caigut.

I després el tema de l'infrafinançament relacionat amb l'endeutament, és clar, deia el Sr. Alcover: "no, no, és que està relacionat l'infrafinançament amb un increment de l'endeutament", però és curiós perquè en el període on menys infrafinançament hi ha és quan més endeutament hi ha. No sé si estarà prou ben relacionat açò.

Però és que, a més, la prova més evident que avui els dogmes de fe de l'esquerra han caigut és que el Sr. Alcover ha discutit més amb vostè que amb mi. Miri vostè...

(Remor de veus)

... si açò és la prova de foc, *la prueba del algodón* que aquest informe *ha escocido* a la porta d'aquí davant, a la Conselleria d'Hisenda, *ha escocido*.

Però és clar, la reflexió i la pregunta que em faig és la següent: si el càlcul de l'infrafinançament és subjectiu, com molt bé deia, vostès han calculat 3.300 milions, la Conselleria d'Hisenda diu que són 5.000, però que podrien ser 4.000, com podrien ser 8.000, és a dir, és subjectiu depèn dels paràmetres que agafis; si vostè diu que és agosarat relacionar aquest infrafinançament amb un increment de l'endeutament, realment hi ha possibilitats amb aquests arguments poder anar al ministeri de Montoro i demanar una condonació del deute? Perquè, és clar, és a dir... amb aquest informe i amb les paraules que s'han dit avui aquí es desmunta l'informe que va fer la Conselleria d'Hisenda. L'informe de la Conselleria d'Hisenda avui per avui és paper banyat, és a dir, com podem anar al ministeri de Montoro a exigir una condonació del deute quan, primer, si l'infrafinançament és subjectiu i no està gens clar que hi hagi una correlació entre la xifra de finançament i l'endeutament.

Però bé, en fi, els partits que donen suport al Govern són molt bons i saben molt, ja ho veurem. En qualsevol cas, si ens condonen el deute benvingut serà, si nosaltres estarem

contents, nosaltres del que no estam contents és que es facin determinats informes, es facin determinades afirmacions sense una base prou sòlida, com avui s'ha demostrat.

I una pregunta que jo vull fer, i ja com economista, és possible incrementar ingressos i recaptar més a un moment de creixement econòmic, com és l'actual, abaixant impostos? És possible que abaixant impostos puguem tenir un increment de recaptació, respecte de l'any anterior, quan hi ha creixement econòmic? Jo sempre he dit que sí, jo sempre he dit que sí, aquí sembla que açò... la consellera d'Hisenda ho troba un desastre. És a dir, si davallam impostos automàticament, forçosament hem de davallar els recursos?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Quan açò, ja dic, amb aquestes condicions de creixement econòmic açò és fals, açò és fals, és a dir..., -sí, ja vaig acabant-, es poden recaptar impostos, es pot augmentar recaptació abaixant impostos.

I en qualsevol cas, i ja per finalitzar, aquest informe jo crec que serà molt necessari i prou important a tenir en compte a la Comissió del Deute que hem creat, a la *charlotada* que els partits de Podemos i PSOE ens han dut a crear en aquest Parlament. Veurem com acaba açò, de moment vam fer una primera reunió, no n'hem sabut res més, ningú no sap res més d'aquesta comissió...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, ha d'acabar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... i a mi m'agradaria que per fi comencin les sessions perquè poden ser per riure.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sr. Aguilera, cinc minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, Sr. President. Li he fet un parell de preguntes, però no m'ha contestat, intentaré molt ràpidament recordar-les, sobre si les recomanacions que vostès fan durant tot aquest temps a les diferents administracions, si han fet el seguiment i han complert, això per una banda.

També em sembla que li he demanat quan podríem tornar el deute actual que tenim a la nostra comunitat.

Després també m'agradaria, si han analitzat les diferències amb l'informe del Govern, és dir, on radiquen bàsicament aquestes diferències a nivell econòmic.

Després també una qüestió que abans no s'ha comentat i m'agradaria saber és sobre la llei actual sobre la morositat que l'administració pública, si realment són 30 dies per pagar..., que em confirmi si són 30 dies, com abans ha comentat, per part de l'administració pública i 60 dies per a l'empresa privada.

Després un element important, sobre el tema del FLA, personalment tinc clar que moltes comunitats o entitats hi han acudit per finançar dèficits conjunturals, com hem comentat anteriorment; és a dir, que aquí el Sr. Camps està comentant els elements fantàstics d'aquest instrument, a la fi varem haver d'anar al Govern central i per això ara estava cercant justament a la compareixença de la consellera Cladera sobre aquest deute de 9.000 milions d'euros, record de cap que eren més de 5.000 milions d'euros, pràcticament 6.000 milions d'euros que es troben en mans del Govern actual. Per tant, això és una qüestió que enllaça amb el que el Sr. Alcover comentava de la condonació, des del primer moment nosaltres hem dit que bé, a part de la responsabilitat política que comentàvem, que a vostè no li demanarem, però serà després d'analitzar si aquestes inversions que jo he comentat, si són, o no tenen una responsabilitat política que han tingut, com ha comentat també el Sr. Alcover, en la utilitat pràctica o el bé comú per a la ciutadania. Això és una qüestió ho he deixat molt clarament.

Una qüestió també molt ràpidament és sobre el finançament just. Personalment, i això és economia domèstica o sentit comú, jo tinc tots els mesos unes despeses que vostè sap perfectament, sobre el tema de serveis socials, educació i salut. Tinc contractat un personal que he de pagar mensualment, tinc la necessitat cada cert temps de fer unes infraestructures, però el que no pot ser és que... i aquí és una qüestió que la ciutadania ens reprèn als polítics que prenem les decisions, és que cada dos per tres fem un parc, una instal·lació esportiva, o una piscina en mig del no res i ja ho pagarà un altre. La qüestió és que s'ha de planificar i si una administració s'hipoteca durant 30 anys, sap perfectament que no pot fer un altre hospital, com, per exemple, Can Misses, que podria ser rehabilitat, però en el seu moment el PSOE va decidir que s'havia de fer un..., quan teníem la tercera planta tancada perquè no teníem personal suficient per atendre la gent. Això és una qüestió de *perogrullo*.

Més qüestions també importants. Operacions *bullet* que ha comentat vostè. 1.200 milions i m'agradaria tècnicament que em respongués aquesta: hi ha una diferència tècnica comptable a l'hora que una administració decideixi fer o utilitzar aquest instrument, o realment és com vostè ha comentat, que l'únic benefici és que m'hipotec i jo puc..., comptablement no ho comptabilitz i ja ho pagaran els següents governs. La meua qüestió és si tècnicament hi ha alguna diferència de la quals ens puguem beneficiar, ho han utilitzat algunes administracions per fer inversions que al final provoquen un endeutament superior.

Jo sincerament..., unes qüestions que també ens preocupen moltíssim, i vostè ha fet referència també a aquest concepte, "espiral sobre el deute". Aquí a la fi, pràcticament a la nostra comunitat tenim pràcticament mil milions d'euros a l'any que pagam d'interessos de finançament a curt termini; és a dir, el 20% del nostre pressupost avui per avui va a pagar interessos i amortització. Estem mantenint...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera ha d'anar acabant.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

..., -sí ja acab, Sr. President-, mantenim una espiral sobre una amortització de deute i interessos pràcticament. Hi ha una forma de sortir d'aquesta espiral?

I em sembla...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera ha d'anar acabant. S'ha passat del temps ja, els dos torns.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Atesa l'absència del portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, del Grup Parlamentari El Pi, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, com hem dit abans, del Grup Parlamentari Mixt, pas la paraula al Grup Parlamentari Socialista, Sr. Andreu Alcover, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, dos comentaris ràpids respecte de local. Em segueixen pareixent molt, ho havia entès bé allò del 60% dels pressuposts prorrogats, no hi veig una explicació molt raonable, tal vegada hi és, però ara se m'escapa, sobretot perquè a l'any 2015, entenc que són pressuposts de l'any 2015, hi solia haver majories absolutes, normalment del Partit Popular, n'hi solia haver. Per tant, no entenc per què s'han prorrogat, a no ser que sigui una inèrcia que sempre es prorroguen sistemàticament, que sé que és així. Però bé, a qualque moment sí que s'hauria de redreçar.

Respecte aquella frase que li he dit de l'Ajuntament de Palma, és referit a l'any 2010 el que posa l'informe, pàgina 67, és per això, referit a l'any 2010 repetesc: "El dèficit d'aquest exercici -2010- s'estableix en 21.082 milers d'euros i, per tant, no sobrepasa el límit de dèficit excepcional del 5,53% abans esmentat". Bé, jo li llegesc aquesta perquè ho diu textualment l'informe.

Respecte de la resta, en la segona intervenció sí que estic molt més d'acord amb el que ha dit, tal vegada l'havia interpretat malament, però sí que..., per desencís del Sr. Camps, no estam tan allunyats com es podia pensar. Evidentment que la suficiència financera és un tema subjectiu, i aquí sí que tant personal com a la comunitat, quan és suficient? Bé, quan un guanya suficient? O quan té doblers suficients? Depèn amb qui ens comparem sempre, si ens comparem amb regions de l'Índia, som milionaris; si ens comparem amb Noruega i Suècia, ens falta molt per arribar. És clar, però això són les regles del joc, no ens queda més remei que comparar-nos amb qualque cosa i ens hem de comparar amb l'entorn, Europa, la mitjana, etc. Jo en això estic totalment d'acord, però, comparant amb la mitjana, sí que crec que es podria establir una xifra d'endeutament lligada a l'infrafinançament, amb la fórmula que he comentat abans.

No ens enganem, aquí hi ha una persona que defensa de manera acèrrima la regla de despesa, que no sap com es calcula. És així, no sap com es calcula, perquè segueix sostenint que es poden baixar impostos sense tocar la despesa. No la sap aplicar, no la sap aplicar, això és així, si s'abaixen impostos amb la regla de despesa..., la regla de despesa és un gran antídote contra l'abaixada d'imposts, perquè si tu abaixes impostos has d'abaixar la despesa del pressupost inicial, almanco, que tens. La recaptació t'augmenta. Jo estic d'acord que en èpoques d'expansió econòmica tu pots abaixar un poc els impostos i seguir recaptant més, és clar que sí, evidentment, amb això no descobrim res, és evident això,...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... és evident, això és evident, el que passa és que amb la regla de despesa del Sr. Montoro..., no, amb la regla de despesa del Sr. Montoro abaixar impostos vol dir abaixar pressupost, i això és abaixar despesa...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, a veure, a veure, Sr. Camps...

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

...que és el que en cap moment el Partit Popular...

EL SR. PRESIDENT:

A veure, aturi's, Sr. Alcover... No anirem a Eivissa, ni a Menorca, ni enlloc, però això no pot ser.

(Algunes rialles)

Ordenin les intervencions, respectin els torns, perquè si no això es convertirà en una selva, i aquí aquesta Mesa no ho consentirà.

(Remor de veus)

Segueixi, Sr. Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Molt bé, quasi he perdut el fil, però... El que no ha fet mai el Partit Popular en el debat de pressuposts és dir: "reduint l'impost, quines despeses reduiria?", el contrari, no ha fet mai cap esmena als pressuposts dient "no, s'ha de reduir aquesta despesa, s'ha de reduir", "s'ha de reduir aquest impost i reduir aquesta despesa"; mai!, no en trobaran cap. Tot és demagògia i tot és discurs.

Es pot limitar l'endeutament, faria el mateix efecte; sempre ha estat limitat, l'endeutament; que el tornin limitar, més baix, si volen, i llevin la regla de despesa, es faria el mateix, però si un recapta 1.000, si compleix tots els paràmetres, per què no ha de poder gastar per 1.000?

Que obliguen a... a fer un estalvi? Escolti, però que no són grandets, les comunitats i els ajuntaments? No hi ha independència administrativa, aquí, no hi ha autonomia tant autonòmica com municipal? En teoria sí. És que s'ha arribat a dir que el FLA es voluntari. Per això no hi ha cap comunitat, i no sé si cap... -sí, el País Basc, tal vegada, no el comptin- ni cap municipi, que jo recordi, mínimament gran que s'hi hagi deixat d'acollir, tan voluntari com això. Ara..., és que no sé com ho ha dit perquè no he tengut temps d'apuntar-ho, però s'ha dit que... que s'han romput com els estigmes perquè la gent que pensa que s'ha de reduir l'endeutament ara és més alt que mai. Evidentment, perquè sempre a l'administració l'endeutament ha estat acumulatiu, els darrers anys sempre ha estat acumulatiu. Enguany començam a amortitzar i per tant serà menor que l'any passat, per primera vegada en molts d'anys, Sr. Camps...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alcover, ha d'anar acabant.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

... per primera vegada en molts d'anys.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alcover, ha d'anar acabant.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Ja he acabat, idò. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per contrarèplica té la paraula l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga, agraint-li i preguntant-li solidaritat interinsular.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Seré molt breu. Deman disculpes per no haver contestat al Sr. Aguilera, però hi havia tantes coses i ha plantejat tantes coses que era impossible contestar.

Aniré molt ràpid. Es fan les recomanacions, de vegades no fem un seguiment senzillament perquè d'any en any veiem que són les mateixes, per tant no fa falta fer un seguiment quan determinades qüestions veus que es van repetint, bé, ja és prou visible.

Quan es tornarà el deute actual? Bé, si es fan els nombres de 180 milions cada any, fins a 9.000 milions pot fer la regla de tres i veurà que queden uns quants anys encara per poder-ho tornar, sense voler dir que s'hagin de tornar tots aquests 9.000 milions, perquè sempre hi haurà un deute que sigui viu.

Després també demanava vostè o deia vostè que el 20% dels ingressos van a servei de deute, que són interessos i amortitzacions. Bé, hem de tenir en compte que les amortitzacions es refinancen excepte 180 milions d'euros; per tant hi ha una partida de despesa i una partida d'ingressos, o sigui que no és el 20%, actualment els interessos són aproximadament -em corregiran- uns 100 milions d'euros, i les amortitzacions, la quantitat que sigui, tenen la contraprestació a la partida d'ingressos, perquè és un refinançament, excepte en 180 milions d'euros.

Les *bullet* evidentment estan comptabilitzades, hi ha un seguiment estricte de totes aquestes operacions i són perfectament legals, vull dir que no hi ha res estrany darrere una *bullet*, és senzillament una operació financera, igual que la podria fer vostè amb una entitat bancària, si li deixessin, cosa que no crec, ni me la deixarien fer a mi, però tot açò és perfectament legal, no hi ha res estrany aquí darrere.

Allò de pagament a 30 dies o no, com que no forma part d'aquest informe no entraré a contestar-ho perquè nosaltres no parlem de període de pagament..., a l'àmbit local, sí, però a l'àmbit de l'informe d'endeutament no hi ha cap referència a períodes de pagament.

I les diferències amb l'informe de la CAIB, evidentment l'informe de la CAIB el vam rebre amb al·legacions, el vam estudiar i les diferències són fàcilment explicables: hi ha dues qüestions tècniques i una altra que és una qüestió més subjectiva, com que el finançament just ells consideren que hi ha diferents escenaris, un 5, un 10, un 15% per sobre de la mitjana; nosaltres ens hem quedat a la mitjana, però el 80% de la diferència ve explicar per açò i l'altra perquè ells consideren el dèficit vertical i nosaltres no considerem el dèficit vertical excepte en el període 2009-2015 perquè no el podem calcular, i ells han fet un càlcul que empen un càlcul que van fer des de València.

I per acabar només contestaré al Sr. Antoni Camps, sobre si és possible o no recaptar més abaixant els impostos. Bé, jo

li posaré un exemple que vaig posar una vegada a un altre conseller d'Hisenda, perquè defensaven que eliminar l'impost de successions i donacions incrementaria la recaptació; jo no m'imagin la gent morint-se més..., amb més ganes de morir-se per pagar menys; vull dir que és un exemple del perquè la baixada del tipus impositiu no durà o no pot dur com a conseqüència un increment de la recaptació. Una altra cosa és l'IRPF, etc., però en Laffer no sabem si..., vull dir, existeix en Laffer, evidentment, però si s'acompleix o no, no ho sabem, igual que la corba de Phelps, igual que la corba de Philips, etc., que vostè també coneix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Acabat el debat... No, ha d'intervenir una altra vegada...

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messía i Gil):

Sí, una petita aclaració. Hubo un malentendido: en el 2010 se cumple, en el 2010 se incumple, tenía usted razón.

(Se sent de fons el Sr. Alcover i Ordinas de manera intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alcover..., Sr. Alcover...

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messía i Gil):

No, me he limitado a... Le había mal entendido, sí.

(Se sent de fons el Sr. Alcover i Ordinas de manera intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Han acabat les intervencions?

Bé, acabat el debat, volem agrair als síndics i a la secretària general la seva presència i explicacions, i anunciam que s'obre un termini de 60 minuts durant el qual els grups parlamentaris podran presentar davant la Mesa de la comissió propostes de resolució als informes i escrits debatuts a la sessió d'avui.

Per tant, se suspèn la sessió per un temps de tres minuts, en els quals aprofitarem per acomiadar els síndics i la secretària general.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Atès que no hi ha propostes de resolució presentades i que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS